

Doložka právní moci a vykonatelnosti

Zpracoval: [REDACTED]

Dne: 20. 1. 2021

Rozhodnutí č. j. 47193/2020-590000-12, které bylo předáno k doručení dne: 21. 4. 2020

bylo doručeno dne: 27. 4. 2020

nabylo právní moci dne: 17. 12. 2020

stalo se/stane se vykonatelným dne: 19. 1. 2021

[REDACTED]
oprávněná úřední osoba

CELNÍ ÚŘAD PRO PARDUBICKÝ KRAJ

530 02 Pardubice, Palackého 2659

Č.j.: 47193/2020-590000-12
Spisová značka: 34241/2018-590000-12
Vyřizuje: [REDAKCE]
Telefon: 466797375
Datum vyhotovení: 21. 4. 2020

Účastník řízení (příjemce rozhodnutí):

I.

II.

„neznámá osoba“

Opatrovník: [REDAKCE]

ROZHODNUTÍ

Celní úřad pro Pardubický kraj (dále jen „*celní úřad*“) jako věcně a místně příslušný správní orgán na základě ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) a § 6 odst. 2 zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o celní správě*“), ustanovení § 116 a § 129 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o hazardních hrách*“) a ustanovení § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o přestupcích*“), rozhodl v souladu s ustanovením § 67 až § 69 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“) a ustanovením § 93 zákona o přestupcích tak, že

I.

podnikající fyzickou osobu [REDAKCE]

se sídlem [REDAKCE]

IČO: [REDAKCE]

(dále jen „*obviněný*“)

uznává **vinnou** ze spáchání přestupku podle ustanovení § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018 (dále jen „*zákon o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018*“), kterého se dopustila tím, že v rozporu s ustanovením § 7 odst. 2 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018 v provozovně [REDAKCE] (dále jen „*provozovna*“) min. v období od 20. 1. 2018 do 27. 3. 2018 prostřednictvím technického zařízení iSTARS, nezjištěného výrobního čísla, označeného na zadní straně papírovým štítkem s čárovým kódem „I703448“, papírovým štítkem s označením výrobce „Synot“ a štítkem s nápisem „REVIZE SYNOT 3/2010“ (dále jen „*TZ*“) provozovala ve smyslu ustanovení § 5 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018, hazardní hru založenou na kombinaci náhodného a znalostního či dovednostního principu definovanou v ustanovení § 3 odst. 1 a odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018, ke které nebylo uděleno

povolení podle tohoto zákona, čímž porušila zákaz daný ustanovením § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018.

Celní úřad za spáchání výše uvedeného přestupku ukládá obviněnému podle ustanovení § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018 správní trest pokuty ve výši **50.000 Kč** (slovy: padesát tisíc korun českých).

Celní úřad ukládá obviněnému podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o přestupcích povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši **1.000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých), a to podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů.

Pokuta a částka připadající na náklady řízení v celkové výši **51.000 Kč** jsou splatné ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí a lze je uhradit v pokladně celního úřadu nebo převodem na účet celního úřadu,

číslo účtu: **4837-7724511/0710**,

variabilní symbol: **15004601**.

II.

ukládá neznámé osobě podle ustanovení § 53 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích ochranné opatření **zabrání věci**, a to níže uvedeného technického zařízení a ostatních věcí ve vlastnictví neznámé osoby

Technické zařízení – název	Typ	Výrobní číslo	Jiná číselná označení	Finanční hotovost umístěná v technickém zařízení	Počet ks
iSTARS, včetně koncového kabelu k připojení do elektrické sítě	TZ	nezjištěno	Papírový štítek s čárovým kódem „1703448“	0	1

Ostatní věci	Počet kusů
Klíče od technického zařízení iSTARS	4

neboť nenáleží pachateli a vyžaduje to obecný zájem, tj. znemožnění jeho dalšího provozu z důvodů efektivní ochrany spotřebitelů před negativními dopady hraní hazardních her a efektivní kontroly splnění daňové povinnosti.

Vlastníkem zabraného technického zařízení a ostatních věcí specifikovaných ve výše uvedených tabulkách se v souladu s ustanovením § 53 odst. 3 zákona o přestupcích stává stát.

O d ů v o d ň ě n í

Celní úřad zahájil dne 3. 4. 2018 v provozovně kontrolu zaměřenou na dodržování ustanovení daných zákonem o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018. Zahájení kontroly dne 3. 4. 2018 byl přítomen obviněný. V průběhu kontroly bylo zjištěno, že se v provozovně nachází předmětné TZ, které nebylo připojeno k elektrické síti a ani k síti internet. Kontrolní skupina celního úřadu následně vyzvala obviněného ke zprovoznění TZ. Obviněný předmětné TZ připojil k elektrické síti, avšak ani po jeho připojení k elektrické síti jej nebylo možno zprovoznit. V průběhu kontroly bylo dále zjištěno, že obviněný uzavřel dne 30. 8. 2017 Smlouvu o nájmu č. 2017/BHDE (dále jen „smlouva o nájmu“) se společností [redacted] se sídlem [redacted] (dále jen „[redacted]“), na základě které jí v provozovně pronajímá prostor,

v němž bylo TZ umístěno a v předmětném období provozováno. V průběhu kontroly bylo také zjištěno, že obviněný, příp. jeho zaměstnanec vykonával mj. činnosti typu: vyplácení výher osobám hrajícím na TZ, předání TZ při ukončení provozování dne 27. 3. 2018, dále se na základě smlouvy o nájmu zavázal vykonávat mj. činnosti typu: zajištění řádného stavu pevných elektrorozvodů v předmětu nájmu a běžnou zevní údržbu TZ a také se podílel na zisku z výher, který mu byl vyplácen formou nájmu, tj. vykonával činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry prostřednictvím TZ do provozu a se zajištěním jejího vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry, které je v této souvislosti a v souladu s ustanovením § 5 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018 nutno označit za činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry, neboť bez těchto činností by nebyl faktický provoz TZ možný – viz smlouva o nájmu; protokol o ukončení soutěže a předání ze dne 27. 3. 2018; záznam o podaném vysvětlení č.j. 23677-2/2018-590000-61 ze dne 3. 4. 2018 a protokol o kontrole č.j. 23677-6/2018-590000-61. Dne 4. 5. 2018 podal obviněný prostřednictvím provozovatele poštovních služeb (Česká pošta s.p.) námitky proti protokolu o kontrole, které celní úřad vyřídil tak, že je zamítl – viz písemnost č.j. 23677-7/2018-590000-61 „*Námítka proti kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole č. j. 23677-6/2018-590000-61 ze dne 17.04.2018 – vyřízení*“, která byla obviněnému doručena prostřednictvím provozovatele poštovních služeb (Česká pošta s.p.) dne 15. 5. 2018.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem pojal kontrolní orgán celního úřadu důvodné podezření, že se obviněný dopustil přestupku ve smyslu ustanovení § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018, neboť provozoval hazardní hru v rozporu s ustanovením § 7 odst. 2 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018, a proto dne 17. 5. 2018 sepsal podnět k zahájení řízení ve věci důvodného podezření ze spáchání přestupku č.j. 23677-8/2017-590000-61 a věc předal k dalšímu řízení. Celní úřad doplňuje, že v době spáchání přestupku byl účinný zákon o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018, avšak v den vydání tohoto rozhodnutí je již účinný zákon o hazardních hrách, přičemž jeho změny nikterak nemění zákonná omezení daná ustanovením § 7 zákona o hazardních hrách a dříve ustanovením § 7 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018 a ani skutkovou podstatu přestupku dle ustanovení § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách, dříve ustanovení § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018. K časové působnosti zákona se celní úřad podrobně vyjádří v odůvodnění dále.

Z předaného spisového materiálu vyplynul důvodný předpoklad, že vlastníkem zadrženého TZ je společnost [REDAKCE]. Celní úřad proto oznámil obviněnému zahájení řízení o výše uvedeném přestupku a současně oznámil zahájení řízení také společnosti [REDAKCE] jakožto účastníkovi řízení v části řízení, která se týká zabránění věci nebo náhradní hodnoty – viz písemnost č.j. 34241-5/2018-590000-12 ze dne 19. 6. 2018 (dále jen „*oznámení o zahájení řízení*“). Oznámení o zahájení řízení bylo doručeno obviněnému prostřednictvím provozovatele poštovních služeb (Česká pošta s.p.) dne 21. 6. 2018 a společnosti [REDAKCE] prostřednictvím datové schránky dne 20. 6. 2018.

Následně dne 4. 9. 2018 celní úřad sdělil zmocněnci společnosti [REDAKCE] advokátovi [REDAKCE], že zahájil řízení o předmětném přestupku, jehož je společnost [REDAKCE] účastníkem řízení v části řízení, která se týká zabránění věci nebo náhradní hodnoty – viz písemnost č.j. 34241-7/2018-590000-12 „*Sdělení o zahájení řízení*“, která mu byla doručena prostřednictvím datové schránky dne 4. 9. 2018.

Dne 5. 9. 2018 doručil obviněný celnímu úřadu prostřednictvím datové schránky dvě podání nazvaná „*Vyjádření obviněného s návrhem důkazů*“ a „*vyjádření obviněného s návrhem důkazů – II. část*“, která celní úřad zaevidoval pod č.j. 34241-8/2018/2018-590000-12 a č.j. 34241-9/2018-590000-12 (dále jen „*vyjádření I*“). Součástí vyjádření I byla mj. také plná moc k zastupování pro zmocněnce [REDAKCE]. S obsahem vyjádření I se celní úřad vypořádá v odůvodnění dále.

Dne 20. 9. 2018 doručila společnost [REDAKCE] prostřednictvím datové schránky celnímu úřadu podání nazvané „[REDAKCE] – vyjádření“, které celní úřad zaevidoval pod č.j. 34241-10/20018-590000-12, a ve kterém celnímu úřadu mj. sděluje, že cit. „společnost [REDAKCE] není vlastníkem technických zařízení – hardwaru...“ Celní úřad v této souvislosti dne 1. 10. 2018 usnesením č.j. 34241-15/2018-590000-12 rozhodl, že společnost [REDAKCE] není účastníkem předmětného řízení. Vzhledem k tomu, že na základě obsahu spisového materiálu nebylo možno určit konkrétní osobu jakožto vlastníka TZ, považoval celní úřad od této chvíle za vlastníka TZ neznámou osobu, které byl usnesením č.j. 34241-21/2018-590000-12 ze dne 12. 10. 2018 ustanoven opatrovník [REDAKCE].

Dne 10. 10. 2018 nařídil celní úřad obviněnému usnesením č.j. 34241-19/2018-590000-12 mj. povinnost zpřístupnit schránku TZ, ve které jsou uloženy peněžní prostředky, přičemž ho současně předvolal na den 7. 11. 2018 k provedení úkonu v řízení. Dne 5. 11. 2018 učinil obviněný prostřednictvím datové schránky vůči celnímu úřadu podání nazvané „[REDAKCE] - sdělení k výzvě ze dne 10. 10. 2018“, které celní úřad zaevidoval pod č.j. 34241-26/2018-590000-12, a ve kterém mj. sděluje, že cit. „žádám další klíče k zadrženým zařízením nemá a není tedy schopen vyhovět výzvě ke zpřístupnění schránek v zařízení. S ohledem na tuto skutečnost není schopen žádné klíče předložit a není z objektivních důvodů schopen výzvě celního úřadu vyhovět a dostavit se dne 7. 11. 2018 dle výzvy celního úřadu.“ Celní úřad následně rozhodnutím o předběžném opatření č.j. 34241-27/2018 nařídil obviněnému povinnost zpřístupnit celnímu úřadu schránku TZ, ve které se ukládají peněžní prostředky, a to dne 6. 12. 2018. Dne 6. 12. 2018 obviněný na základě rozhodnutí o předběžném opatření č.j. 34241-27/2018 zpřístupnil schránku TZ, ve které se ukládají peněžní prostředky, přičemž bylo zjištěno, že tato neobsahuje žádné peněžní prostředky – viz protokol o ohledání č.j. 34241-30/2018-590000-12 ze dne 6. 12. 2018.

Dne 7. 12. 2018 celní úřad usnesením č.j. 34241-33/2018-590000-12 zamítl návrh obviněného na nařízení ústního jednání (návrh byl součástí vyjádření I). Obviněný se proti usnesení odvolal, přičemž odvolací orgán Generální ředitelství cel od odvolání rozhodl tak, že odvolání zamítl a napadené usnesení potvrdil – viz rozhodnutí o odvolání č.j. 1650-2/2019-900000-311.

Dne 18. 12. 2018 se obviněný dostavil na celní úřad za účelem nahlížení do spisu. V rámci tohoto úkonu mu byl předložen spisový přehled správního spisu sp. zn. 34241/2018-590000-12, ve kterém byl uveden seznam všech dokumentů zařazených do spisu ke dni 18. 12. 2018. Kopie správního spisu byla následně obviněnému předána na elektronickém nosiči dat (CD disku) – viz protokol o nahlížení do spisu č.j. 34241-34/2018-590000-12.

Dne 6. 3. 2019 informoval celní úřad účastníky řízení, že v předmětné věci ukončil dokazování, přičemž je opětovně poučil o jejich právu vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům a informoval je, že v předmětné věci nevydá rozhodnutí před uplynutím 10 dnů od doručení oznámení o ukončení dokazování – viz písemnost č.j. 23255-4/2019-590000-12.

Dne 8. 3. 2019 doručil obviněný prostřednictvím datové schránky celnímu úřadu podání nazvané „Doplnění vyjádření obviněného s návrhem důkazů“, které celní úřad zaevidoval pod č.j. 23255-5/2019 (dále jen „vyjádření II“). S obsahem vyjádření II se celní úřad vypořádá v odůvodnění dále.

Celní úřad následně dne 4. 4. 2019 vydal ve věci meritorní rozhodnutí č.j. 23255-6/2019-590000-12, kterým uznal obviněného vinným ze spáchání trvajícíchho přestupku podle ustanovení § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018. Proti rozhodnutí č.j. 23255-6/2019-590000-12 podal obviněný dne 19. 4. 2019 odvolání č.j. 23255-7/2019-590000-12, které bylo na základě usnesení č.j. 23255-8/2019-590000-12 doplněno o chybějící povinné náležitosti stanovené správním řádem podáním doručeným celnímu úřadu dne 20. 5. 2019 a zaevidovaným pod č.j. 23255-9/2019-590000-12. O odvolání rozhodl odvolací orgán Generální ředitelství cel tak, že podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání – viz rozhodnutí o odvolání č.j. 30003-2/2019-900000-312 ze dne 8. 8. 2019.

Celní úřad na základě obsahu rozhodnutí o odvolání č.j. 30003-2/2019-900000-312 doplnil spis o Protokol o kontrole Celního úřadu pro Jihočeský kraj č.j. 34397-20/2018-520000-61 ze dne 12. 6. 2018; audiovizuální záznamy a fotodokumentaci kontrolních nákupů popsanych v Protokolu o kontrole Celního úřadu pro Jihočeský kraj č.j. 34397-20/2018-520000-61 ze dne 12. 6. 2018; Protokol o kontrole Celního úřadu pro Jihočeský kraj č.j. 34210-18/2018-520000-61 ze dne 12. 6. 2018 a fotodokumentaci kontrolního nákupu popsaneho v Protokolu o kontrole Celního úřadu pro Jihočeský kraj č.j. 34210-18/2018-520000-61 ze dne 12. 6. 2018. Následně celní úřad vyznamel obvineneho a neznamou osobu – vlastnika TZ, ze dne 15. 10. 2019 provede dokazovani mimo ustni jednani – viz pisemnost č.j. 23255-14/2019-590000-12. Avizovaného dne provedl celní úřad predmetne dokazovani mimo ustni jednani, jehož soucasti byly vyše uvedene protokoly o kontrolach, audiovizuální záznamy a fotodokumentace – viz protokol o dokazovani č.j. 117983/2019-590000-12.

Následně celní úřad informoval obvineneho a vlastnika TZ, ze ukončil v predmetnem řízení dokazovani, přičemž je opětovně poučil o jejich právu vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům a informoval je, ze v predmetne věci nevydá rozhodnutí před uplynutím 15 dnů od doručení oznámení o ukončení dokazovani – viz pisemnost č.j. 23255-20/2019-590000-12. Obvineny ani vlastnik TZ svých práv nevyuzili a až do vydání predmetneho rozhodnutí se již k věci nikterak nevyjádřili.

K obsahu **vyjádření I** a **vyjádření II** celní úřad uvádí následující:

Vyjádření I je rozděleno do 7 částí, přičemž námítky jsou obsahem částí 2 až 7, ve kterých obvineny mj. uvádí:

II.

Obvineny namítá, ze cit. „není a nikdy nebyl provozovatelem technických zařízení se soutěží I-STARs, ani organizátorem těchto soutěží.“ Organizátorem je dle jeho tvrzení společnost [redacted] a TZ bylo v provozovně umístěno na základě nájemní smlouvy předložené při kontrole.

Podle názoru obvineneho nelze majitele restaurace na základě nájemní smlouvy s provozovatelem loterie, za provozovatele loterie považovat, což obsáhle odůvodňuje. Na podporu svých tvrzení zmiňuje také rozsudky Nejvyššího správního soudu č.j. 1 Afs 22/2012-53 nebo č.j. 5 Afs 13/2013-30.

Obvineny následně uvádí, ze nepřijímá sázky a neprovádí výplatu výher svým jménem, ale v zastoupení společnosti [redacted] k čemuž v rámci kontroly byla předložena zmocnění k dispozici s finančními prostředky a je tedy zřejmé, ze např. i výplatu výher provádí společnost [redacted] zastoupená obvineným. Dále obvineny mj. namítá, ze se nepodílí na výnosu z provozu zařízení, který náleží celé společnosti [redacted] a tato společnost mu následně hradí nájem za pronajaté prostory, což následně odůvodňuje.

Závěrem části II. obvineny uvádí, ze není vlastníkem ani nájemcem technických zařízení a nemůže mu tedy být uloženo propadnutí věci. Věci jsou v nájmu nebo vlastnictví společnosti [redacted]

ad II. – vyjádření celního úřadu:

V projednávaném případě je v souvislosti s otázkou, zda obvineny provozoval hazardní hru ve smyslu ustanovení § 5 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018 (stejně tak ustanovení § 5 zákona o hazardních hrách) podstatný skutkový stav zjištěný při kontrole celního úřadu zahájené dne 3. 4. 2018 v provozovně obvineneho, tj. ze v predmetnem období byla v provozovně prostřednictvím predmetneho TZ provozována hazardní hra založena na kombinaci náhodného a znalostního či dovednostního principu, ke které nebylo uděleno povolení podle zákona o hazardních hrách, přičemž skutečnost, ze se v daném případě jednalo o provozování hazardní hry prostřednictvím predmetneho TZ je podrobně popsána v odůvodnění dále. Aby bylo provozování hazardních her prostřednictvím predmetneho TZ v souladu se zákonem o hazardních hrách, musela by být v této souvislosti splněna veškerá zákonná ustanovení daná tímto zákonem, tj. provozovat hazardní hru může pouze provozovatel, který splní podmínky dané ustanovením § 6 zákona o hazardních hrách (stejně tak ustanovením § 6 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018), a kterému bylo vydáno

základní povolení dle ustanovení § 87 zákona o hazardních hrách (stejně tak ustanovení § 87 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018). K faktickému provozování hazardní hry prostřednictvím technického zařízení, musí provozovatel, kromě splnění výše uvedených podmínek, také disponovat povolením herního prostoru, jehož součástí je také seznam všech povolených technických zařízení umístěných v tomto herním prostoru, prostřednictvím kterých bude hazardní hra provozována [ustanovení §§ 65 – 67 zákona o hazardních hrách ve spojení s ustanovením § 98 zákona o hazardních (stejně tak ustanovení §§ 65 - 67 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018) ve spojení s ustanovením § 98 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018)]. V daném případě však společnost [redacted] v době spáchání protiprávního jednání prokazatelně nedisponovala základním povolením ve smyslu ustanovení § 86 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018, a tedy nemůže být v daném případě označena za provozovatele hazardní hry ve smyslu ustanovení § 6 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018. Obviněný se tedy mylí, pokud se domnívá, že jím zmiňované rozsudky Nejvyššího správního soudu lze použít i v předmětném případě, neboť tyto se věnují případům, ve kterých figuruje držitel povolení k provozování výherních hracích přístrojů dle zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách (dále jen „zákon o loteriích“). Za situace, kdy společnost [redacted] není držitelem základního povolení je tedy pro posouzení, kdo je provozovatelem TZ zcela bezpředmětné, že společnost [redacted] uzavřela s obviněným nájemní smlouvu, na základě které bylo TZ v provozovně umístěno a provozováno. Podstatný je skutečný stav zjištěný kontrolní skupinou celního úřadu při kontrole zahájené dne 3. 4. 2018 v provozovně, tj. že TZ bylo fakticky provozováno obviněným. Nepovolené TZ bylo situováno v provozovně obviněného, tj. v místě, kde tento provozoval vlastní podnikatelskou činnost a byl tak objektivně odpovědný za to, že podnikatelská činnost probíhá v souladu s právními předpisy. Bylo-li v provozovně obviněného situováno TZ bez povolení, posuzují správní orgány tuto situaci ve smyslu definice provozování hazardní hry dle § 5 zákona o hazardních hrách jako „další činnost organizačního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu.“ Bez součinnosti obviněného, kdy tento umožnil umístění TZ ve své provozovně a v předmětném období i jeho faktické fungování, by k provozování hazardní hry bez povolení vůbec nedošlo. Výše uvedené podporuje např. rozsudek Krajského soudu v Plzni zn. 57 Af 23/2016 – 72, který mj. uvádí cit. „Za situace, kdy společnost (...) nepožádala o povolení (...), resp. takové povolení jí nebylo Ministerstvem financí vydáno, je pro posouzení, kdo byl provozovatelem předmětných TZ KVÍZ, bezpředmětné, že tato společnost uzavřela s žalobcem nájemní smlouvu, na jejichž základě byla předmětná TZ KVÍZ umístěna v provozovně žalobce a zde provozována. Podstatné je zjištění, kdo tato technická zařízení fakticky provozoval. (...) bylo na žalobci, aby si ověřil, před tím, než uzavřel příslušné smlouvy a před tím, než byla předmětná TZ KVÍZ do jeho provozoven umístěna a zde započato s jejich provozováním, zda má společnost (...) k jejich provozování příslušná povolení. Pokud tak žalobce neučinil (...) nemohla být úspěšnou argumentace žalobce, že je z uzavřených nájemních smluv zřejmé, že byla provozovatelem předmětných TZ KVÍZ společnost (...)“ Tato skutečnost také vyplývá z ustanovení § 5 zákona o hazardních hrách, které upravuje, co se (v právním, nikoliv pouze ekonomickém slova smyslu) rozumí provozováním hazardní hry, přičemž se jedná o úpravu odlišnou od již zrušeného zákona o loteriích. Ustanovení § 5 zákona o hazardních hrách (stejně tak ustanovení § 5 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018) mj. uvádí, že provozováním hazardní hry se rozumí výplata výhry a další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry. Jak plyne z výše uvedeného, pojem „provozování hazardní hry“ je poměrně široký, přičemž jeho primárním účelem je možnost podřídit zákonné úpravě i osoby, jež se fakticky podílejí na provozu hazardních her, i kdyby nenaplněly znaky provozovatele ve formálním smyslu. K obdobnému závěru ostatně dospěla judikatura správních soudů rovněž za předchozí úpravy při výkladu pojmu provozovatel, resp. provozování loterií ve smyslu § 4 odst. 3 zákona o loteriích. Správní soudy v této souvislosti zejména zdůraznily, že je třeba rozlišovat situace, kdy je zde osoba disponující řádným povolením k provozu loterií a fakticky tuto činnost vykonává pomocí jiných osob, od situace, kdy jsou loterie provozovány bez příslušného povolení. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018-32, v této souvislosti především zdůraznil, že „skutková podstata správního deliktu dle § 48 odst. 1 písm. c) nepracuje s pojmem provozovatel (tedy není zúžena pouze na osoby, které disponují oprávněním, resp. mají disponovat oprávněním), ale pracuje s širším pojmem ‚provozování‘. Byť mají oba termíny stejný slovní základ, provozovatel je zákonem definován jako osoba

disponující povolením, zatímco provozování zákon vymezuje širěji, nezávisle na získaném povolení (srov. § 4 odst. 3 zákona o loteriích). Výklad zastávaný stěžovatelkou, že za daný správní delikt je možno postihnout pouze provozovatele v ‚právním smyslu‘, tedy osobu, která disponuje povolením, by ve svém důsledku vedl ke zcela absurdnímu závěru, že v případě, kdy potřebné povolení nebude mít nikdo, nebude možno nikoho za provozování nepovolených loterií potrestat, neboť zde neexistuje provozovatel ve smyslu § 1 odst. 7 zákona o loteriích.“

Jak již celní úřad uvedl výše obviněný uzavřel se společností [REDAKCE] smlouvu o nájmu, na základě které jí v provozovně pronajímал prostor, v němž bylo TZ umístěno a v předmětném období provozováno. Z obsahu spisového materiálu dále vyplynulo, že obviněný, příp. jeho zaměstnanec mj. vyplácel výhry osobám hrajícím hry na předmětném TZ (viz jeho prohlášení zaznamenaná v záznamu o podaném vysvětlení č.j 23677-2/2018-590000-61 ze dne 3. 4. 2018, kdy na otázku celního úřadu cit. „kdo vyplácí výhru osobě, která hraje na technickém herním zařízení...?“ odpověděl cit. „Pokud by výhra přesahovala 5000,-Kč, vyplácel bych ji osobě, v případě, že méně než 5000,-Kč, byl by to můj zaměstnanec“ nebo když na otázku celního úřadu cit. „Kdo je vlastníkem finančních prostředků, ze kterých je vyplácena výhra...?“ odpověděl cit. „V ten moment, kdy je vyplácím, to jsou moje peníze. Až když provádím vyúčtování (měsíční) jsou mi peníze vyplaceny v hotovosti tím, kdo přijede provést vyúčtování za provoz zařízení.“) a vykonával, příp. se zavázal vykonávat další výše uvedené činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry prostřednictvím TZ do provozu a se zajištěním vlastního provozu TZ, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry, bez nichž by nebyl provoz TZ možný. Celní úřad má proto za jednoznačně prokázané, že se obviněný aktivně podílel na provozu předmětného TZ. Celní úřad dále poukazuje na fakt, že ze smlouvy o nájmu také mj. vyplynulo, že společnost [REDAKCE] může tuto smlouvu vypovědět bez výpovědní doby, pokud cit. „hodnota zakoupených otázek z IZ za příslušný měsíc nepřesáhne částku 7.000 Kč“ [viz čl. III písm. C) bod a) smlouvy o nájmu] a dále, že se obviněný a společnost [REDAKCE] podíleli na výnosu z předmětného TZ v poměru 30 % ku 70 %, což dokládá znění čl. II. písm. B) smlouvy o nájmu. Lze tedy konstatovat, že uvedená ustanovení smlouvy o nájmu obviněného v podstatě motivovala k podpoře celkové výše výnosu z provozu předmětného TZ. Nelze také souhlasit s tvrzením obviněného, že neprovádí výplatu výher svým jménem, ale v zastoupení společnosti [REDAKCE] neboť celnímu úřadu žádné „zmocnění k dispozici s finančními prostředky ke smlouvě o nájmu“ předloženo nebylo a tato skutečnost není také ani zřejmá z protokolu o kontrole č.j. 23677-6/2018-590000-61 jak tvrdí obviněný. Naopak on sám potvrzuje, že výhry byly vypláceny z jeho vlastních peněz a společnost [REDAKCE] mu je následně vyplatila v hotovosti při měsíčním vyúčtování za provoz TZ – viz prohlášení zaznamenaná v záznamu o podaném vysvětlení č.j 23677-2/2018-590000-61 ze dne 3. 4. 2018. I v případě, že by tvrzená skutečnost obviněným byla pravdivá, pak by tato zmocnění byla dalším důkazem o tom, že obviněný vykonával činnosti dle ustanovení § 5 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018 související se zajištěním vlastního provozu TZ, tj. manipulaci s peněžními prostředky získanými z provozu předmětného TZ a s peněžními prostředky určenými k vyplácení výher, přičemž je prokázaným faktem, že to byl právě obviněný (příp. jeho zaměstnanec), kdo ve skutečnosti fyzicky tyto výhry hráčům v předmětném období vyplácel. Zákonodárce v důvodové zprávě k zákonu o hazardních hrách k věci mj. uvádí cit. „Pojem ‚provozování hazardní hry‘ zahrnuje nejen vlastní přímou realizaci hazardní hry, ale i další činnosti, které jsou spojeny s tím, aby k přímé realizaci hazardní hry došlo, resp. neodmyslitelně s realizací souvisí.“ V kontextu výše uvedeného celní úřad konstatuje, že obviněný vykonával výše uvedené činnosti, bez nichž by nebyl faktický provoz hazardní hry prostřednictvím TZ možný, tj. jednalo se o činnosti definované v ustanovení § 5 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018 a je tedy nepochybné, že provozoval hazardní hru, ke které nabylo uděleno povolení. Výše uvedené podporuje také rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 207/2018-32, který mj. uvádí cit. „Stěžovatelka vědomě a aktivně vytvářela podmínky pro to, aby technická zařízení mohla být umístěna a provozována v jejích provozovnách, zajišťovala zevní údržbu technických zařízení a její zaměstnanci prováděli výplatu výher (...). Podstatné pak je, že stěžovatelka měla též přímý finanční zájem na řádném a efektivním provozu technických zařízení, neboť nájemné bylo stanoveno jako procento z výnosu ze zařízení. Soud tedy nemá pochyb o tom, že stěžovatelka vykonávala služby související se zajištěním provozu technických zařízení. Bez stěžovatelčina aktivního jednání by nebylo fungování technických zařízení vůbec možné.“ Vzhledem k tomu, že obviněný

naplňuje znaky dané ustanovením § 5 zákona o hazardních hrách, je zcela bez významu, že formálně by mohl být za provozovatele nelegálního hazardu označen též někdo další. Takto by mohl existovat nekonečně dlouhý řetězec smluv přenášejících odpovědnost za nelegální provozování hazardní hry na další osoby, přičemž je zjevné, že existence takovýchto smluv nemůže za situace, kdy neexistuje subjekt disponující příslušným povolením, zbavit faktického provozovatele odpovědnosti, neboť on sám nade vši pochybnost naplňuje znaky skutkové podstaty ustanovení § 123 odst. 1 písm. b) ve spojení s ustanovením § 5 a § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018. Existence jakékoli soukromoprávní smlouvy jej za těchto okolností tedy nemůže zbavit veřejnoprávní odpovědnosti za provozování nelegálního hazardu. Skutková podstata přestupku podle ustanovení § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018 [stejně tak ustanovení § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách] stanoví, že subjektem přestupku je „*právnícká nebo podnikající fyzická osoba*“, zvláštní vlastnost, způsobilost nebo postavení pro pachatele zákon neuvádí. Obviněný je podnikající fyzickou osobou a pokud umožnil ve své provozovně umístění technického zařízení bez povolení, naplnil tak všechny znaky skutkové podstaty přestupku.

Co se vlastnictví předmětného TZ týče, pak celní úřad odmítá tvrzení obviněného, že předmětné TZ je ve vlastnictví společnosti [redacted], neboť sama společnost [redacted] sdělila celnímu úřadu, že není vlastníkem TZ – viz písemnost nazvaná „[redacted] – vyjádření“, která byla celnímu úřadu doručena prostřednictvím datové schránky dne 20. 9. 2018 a zaevidována pod č.j. 34241-10/2018-590000-12.

III.

Obviněný nesouhlasí se závěry kontroly, že TZ je založeno na kombinaci náhodného, vědomostního a dovednostního principu, kdy se jedná o nepovolené zařízení dle zákona o hazardních hrách, což následně obsáhle odůvodňuje. V této souvislosti popisuje pravidla hry těchto soutěží, ze kterých má dle obviněného vyplývat, že se nejedná o žádnou tzv. válcovou hru, ale o vědomostně-dovedností soutěže.

Obviněný dále obsáhle odůvodňuje své přesvědčení, že o výhře či prohře rozhodují pouze znalosti a dovednosti hráče. Na podporu svých tvrzení uvádí posudek vyhotovený Ústavem súdeho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline (dále jen „*posudek z Žilinskej univerzity iSTARS*“). Podle obviněného u soutěží chybí také další znak technické hry, a to přednastavený výherní limit 75 - 100 % vkladu, jako je tomu u klasických výherních automatů a zmiňuje možnost hrát hru tzv. bez vizualizace, což má opět mj. dokládat, že se nejedná o válcové hry. Dle obviněného nelze z válců ani jiné grafiky v soutěžích získat výhru ani prohru.

Následně se obviněný ve vyjádření I věnuje pravidlům soutěží, kdy uvádí, že celní správa tyto pravidla nezaznamenala a předestírá svůj názor, že se ze strany celního úřadu jedná o účelový postup. Dále cituje vybrané body pravidel, které mj. informují hráče, že válce v soutěži nemají na nic vliv, a že se jedná pouze o grafické pozadí. Zmiňuje také skutečnost, že tato pravidla musela celní správa před kontrolním nákupem odsouhlasit, avšak obsah pravidel v tomto směru záměrně přehlíží. Dále uvádí, že se u soutěže bez vizualizace jedná o totožnou soutěž, kdy jen není výhra zobrazována pomocí symbolů na válcích. Obviněný opět tvrdí, že se celní správa ani nepokusila toto ověřit. Následně uvádí cit. „*Nic z toho však není a nebylo celní správou zdokumentováno, ačkoliv se na první pohled jedná o velmi podstatné skutečnosti pro posouzení celé věci.*“

Obviněný se dále ve vyjádření I věnuje pojmu nenávratnost vložené sázky, kdy mj. uvádí cit. „*V případě soutěží I-STARs nelze rovněž hovořit jednoznačně o absolutní nenávratnosti zaplaceného vkladu.*“ A zdůrazňuje cit. „*U soutěže ISTARs je rovněž v každém nabízeném kole nabízená výhra vždy vyšší než cena, za kterou si soutěžící otázku může zakoupit. To rovněž samo o sobě zcela evidentně vylučuje přednastavený výherní podíl v rozmezí 75 - 100 % vkladu jako podmínku pro technickou hru dle ustanovení § 51 zákona o hazardu.*“, přičemž zmiňuje, že toto je rovněž popsáno ve znaleckém posudku posudek z Žilinskej univerzity iSTARS, jehož kopie tvoří přílohu vyjádření I.

Následně obviněný namítá, že celní správa nevyzkoušela a neověřila funkčnost tlačítka „*info*“, přičemž funkci tlačítka následně obsáhle popisuje s tím, že právě jeho použití dokládá jím tvrzenou skutečnost

ohledně absence prvku náhody v předmětných hrách. Svě tvrzení podporuje odkazem na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2017, sp. zn. 57 Af 23/2016 ze kterého cituje. K prvku náhody pak zmiňuje také studii Katedry pravděpodobnosti a matematické statistiky Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy nazvanou „*Stanovisko k posouzení prvku náhody ve vztahu k hazardním hrám.*“, a opět předkládá obsáhlou argumentaci jejíž podstatou je tvrzení, že pokud je výše výhry v rámci nabízené sázky předem známa chybí prvek náhody, neboť se nejedná o okolnost, která by ovlivňovala výši výhry. Opětovně zmiňuje funkci tlačítka „*Info*“ s tím, že pokud se hráč rozhodne tuto možnost nevyužít pak se jedná o prvek náhody, který si do hry vnese sám.

Obviněný se dále věnuje dílčím částem hry tzv. „*Banku otázek*“ a „*Banku dovedností*“, kdy obsáhle popisuje jejich účel a funkci ve hře, přičemž dle jeho mínění tyto banky a způsob jejich fungování ve hře opět dokládají absenci prvku náhody. Dle obviněného je výše výhry pro jednotlivá kola přidělována pevnou rovnicí, a nikoliv náhodně generována na válkách. Uvedené skutečnosti mají dle obviněného potvrzovat, že v cit. „*soutěži ISTARs není ani částečně přítomna náhoda nebo neznámá okolnost rozhodující o výhře či prohře.*“ a opětovně odkazuje na posudek z Žilinské univerzity iSTARs, jenž má jím tvrzené skutečnosti prokazovat.

Obviněný pak navrhuje zařazení znaleckého posudku, o kterém bylo hovořeno na tiskové konferenci Generálního ředitelství cel dne 5. 4. 2018 do spisu, aby se k němu mohl vyjádřit, přičemž dále uvádí cit. „*Shora uvedené obviněným je kromě posudku předloženého obviněným možno ověřit buďto novým kvalitně zpracovaným posudkem znalcem přibraným celní správou anebo vyšetřovacím pokusem - předvedením zadržovaných zařízení za účasti zástupce společnosti [REDAKCE] který po připojení k internetu zařízení zprovozní v plném rozsahu, a ověření všech shora uvedených tvrzení obviněného, obviněný tedy navrhuje provedení těchto důkazů v řízení.*“

Závěrem této části vyjádření I obviněný předestírá svůj názor, kdy mj. uvádí, že cit. „*K tomu, aby se jednalo o hazard, musí být současně, kumulativně splněny dvě podmínky, a to nenávratnost vkladu a náhoda, která rozhodne o tom, zda soutěžící vyhraje nebo prohraje. (...) U soutěži ISTARs však chybí jak nenávratnost vkladu, tak chybí zejména náhoda rozhodující o výhře či prohře*“ Přičemž navrhuje cit. „*k důkazu a ověření tvrzení obviněného předvedením zadržovaných zařízení za účasti jeho právního zástupce a zástupce provozovatele - společnosti [REDAKCE] nebo tvůrce soutěže společnosti [REDAKCE] aby byly doloženy praktickou zkouškou veškerá tvrzení obviněného uvedená shora.*“ A opětovně navrhuje zařazení znaleckého posudku, o kterém bylo hovořeno na tiskové konferenci Generálního ředitelství cel dne 5. 4. 2018 do spisu, přičemž žádá o zhotovení kopie předmětného posudku.

Následně obviněný navrhuje ústní jednání, u kterého budou cit. „*vyslechnuti znalci Institutu pro testování a certifikaci podílející se na zpracování těchto posudků, aby jim mohl obviněný klást doplňující otázky k věci a k jejich znaleckým závěrům. Současně obviněný navrhuje výslech znalce [REDAKCE] z Ústavu soudního inženýrstva Žilinské univerzity v Žilině.*“

ad III. – vyjádření celního úřadu:

V daném případě je stěžejní, zda se v případě her typu iSTARs jedná o hazardní hry ve smyslu ustanovení § 3 zákona o hazardních hrách, ve znění do 30. 6. 2018 (stejně tak ustanovení § 3 zákona o hazardních hrách). V této souvislosti je třeba zmínit charakteristiku hry, kdy celní úřad vycházel ze znalostí získaných v průběhu své úřední činnosti a dále pak z popisu hry typu iSTARs uvedené v protokolu o kontrole č.j. 34210-18/2018-520000-61; protokolu o kontrole č.j. 34397-20/2018-520000-61; znaleckého posudku č. j. 4216000043_a a dodatku ke znaleckému posudku č. j. 4216000043_a, který pro Celní správu České republiky vypracoval Institut pro testování a certifikaci, a.s.

Co se technického zařízení typu iSTARs týče, tak toto je založeno na kombinaci náhodného, znalostního a dovednostního principu. Po uskutečnění sázky dochází k vygenerování základní hodnoty dovednosti (výše sázky + 10 procent sázky, minimálně však 1 - např. při sázce 5, hodnota dovednosti 6; při sázce 10, hodnota dovednosti 11; při sázce 20, hodnota dovednosti 22) nebo k vygenerování bonusové hodnoty otázky („*výhry*“), jejíž výše je proměnná (z pohledu hráče po jejím vygenerování a uskutečnění sázky

dochází k dosažení výherních linií, tedy k vizualizaci a zvukovým projevům „výhry“ jako na válcové hře). V průběhu hry jsou nabízeny převážně základní hodnoty dovednosti, jednou za čas je nabídnuta bonusová otázka, jejíž hodnota násobně převyšuje danou sázku a již lze ignorováním převést do Banku otázek a následně v závěru hry v Bance otázek změnit všechny nakumulované otázky na jednu otázku novou a nechat si zobrazit nápovědu, která je vždy správná a po jejímž využití dochází k převedení celé hodnoty banku do kreditu, který je možné si nechat vyplatit. Hru lze hrát jednak jako vědomostní a dovednostní soutěž s náhodnou hodnotou bonusových otázek (a základní hodnotou dovedností) anebo čistě náhodným způsobem, a to ignorováním otázek a dovedností a jejich převedením do Banku otázek a Banku dovedností, přičemž k závěrečnému vyplacení Banku otázek není třeba žádných znalostí. Aby bylo možno hru provozovanou prostřednictvím technického zařízení iSTARS označit za hazardní, musí být kumulativně splněny tři podmínky dané ustanovením § 3 odst. 1 zákona o hazardních, tj. musí jít o hru, do níž sázející vloží sázku, návratnost sázky se nezaručuje a ve hře o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost. Do technického zařízení iSTARS hráč vloží finanční částku (vklad) prostřednictvím tzv. akceptoru bankovek, přičemž výše vložené finanční částky je následně uvedena v okénku nazvaném „Kredit“ (1 Kč = 1 kredit). Návratnost sázky se nezaručuje, neboť při špatném zodpovězení otázky nebo nesplnění dovednosti dochází ke snížení nebo ztrátě sázky, resp. kreditu/vkladu. Sázející činí vklad a následně sázku jako nutnou podmínku hry a nemá zaručenou návratnost sázky, potažmo 100 % vkladu. Co se prvku náhody týče, pak tento je zde bezpochyby přítomen, neboť výše „výhry“, prezentovaná hodnotou bonusové otázky, je zcela závislá na náhodně generovaném procesu. Hráč nemá možnost ovlivnit její výši. Hru je pak třeba primárně hodnotit jako celek, nikoliv pouze jako izolovanou dílčí hru. Sázející nezná předem četnost ani výše hodnot budoucích generovaných bonusových otázek. Sázející nemusí v průběhu hry prokázat žádnou znalost ani dovednost a stiskem tlačítka Start jsou ignorované otázky převáděny do Banku otázek nebo Banku dovedností. V Banku otázek pak je možné převést všechny nakumulované otázky do jedné nové a za pomoci nápovědy, která je vždy správná tuto otázku zodpovědět a převést celou hodnotu Banku otázek do Kreditu, který si je možné nechat vyplatit. Hráč tak nemusí mít žádné znalosti ani dovednosti, a přesto realizuje výhru. Náhled do dalšího kroku hry pomocí tlačítka „Info“ je pak omezen pouze na jednu následující dílčí hru, což pro hru není podstatné, neboť účastník hry odehraje více kol a do dalších budoucích kroků hry nemůže nahlédnout. Neznámou okolností, jež má vliv na výsledek hry, je tak výše hodnot a četnost bonusových otázek („výher“), stanovených na základě náhody (hráči neznámému algoritmu výpočtu). Jednak nelze předvídat, kdy bonusové otázky přijdou (až na náhledové okno dané hry, které zobrazuje pouze jeden následující krok hry), ani jaká bude jejich výše záležející v násobku dané sázky. Výše uvedené podporuje také Znalecký posudek č. j. 4216000043_a založený ve spise pod č.j. 34241-3/2018-590000-12, který pro Celní správu České republiky vypracoval Institut pro testování a certifikaci, a.s. (dále jen „ITC iSTARS“), který k věci mj. uvádí cit. „Klíčové je využití generátoru pseudonáhodných čísel pro otáčení válců, protože výhra na válcích je přímo závislá na hodnotách z tohoto generátoru, z pohledu softwaru terminálu i z pohledu hráče jde o náhodnou výhru, přičemž znalostní část u výher z válcové hry je možné zcela eliminovat v Banku otázek použitím nápovědy (dále jen „Nápovědová strategie“). Při použití Nápovědové strategie je možné přímo náhodně generované výhry z válcové hry připisovat do Kreditu a ten lze přímo hráči vyplácet. Obecně tedy terminál pracuje jako kombinace znalostní hry a čistě náhodné válcové hry.“ Hru lze hrát také tzv. „bez vizualizace“ kdy výherní nebo nevýherní linie symbolů nejsou hráči vizuálně zobrazovány. Tento způsob hry však nic nemění na výše popsaném principu hry. Hra probíhá naprosto stejným způsobem jako hra s vizualizací, a i zde její průběh závisí na tom, v jaké kombinaci se symboly zastaví, jediným rozdílem tedy je, že protočení válců není kombinace, ve které se symboly po jejich protočení zastaví hráči zobrazována. Je tedy nepochybné, že způsob hry „bez vizualizace“ nezpůsobuje absenci prvku náhody.

Zákonodárce v důvodové zprávě k zákonu o hazardních hrách mj. uvádí cit. „Prvek náhody nebo neznámé okolnosti musí být u hazardní hry zastoupen výlučně nebo zčásti, kdy se tak na výhře nebo prohře mohou podílet v určité míře i jiné okolnosti, jež má sázející možnost prostřednictvím své osoby ovlivnit. Náhoda nemusí být v hazardní hře zastoupena ve většinovém podílu, ale její podíl musí mít určitou váhu (není zanedbatelný) a musí ovlivňovat výsledek hry. Účelem tohoto zákona je ochrana sázejícího, a proto je nutno prvek náhody (tedy jeho míru zastoupení) vnímat právě z pohledu sázejícího (hráče). Z hlediska toho, jaký podíl na naději potencionální výhry mají náhodné procesy na straně jedné a znalosti nebo dovednosti sázejícího na straně druhé, rozlišujeme: hry založené na náhodném procesu,

hry založené na náhodném procesu ovlivněném znalostmi či dovednostmi a hry založené na kombinaci náhody a znalosti či dovednosti. Předmětem úpravy jsou tak i hazardní hry, které jsou založeny na kombinaci náhodného a znalostního či dovednostního principu.“ Vzhledem k výše uvedenému celní úřad konstatuje, že prvek náhody je ve hře iSTARS (tj. stejně jako v posuzovaném případě) zcela prokazatelně zastoupen a o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost, na což nemá v žádném případě ani vliv způsob hry hráče, jak mylně tvrdí obviněný. Argumentaci obviněného ohledně rozhodnutí hráče a s tím souvisejícího vnesení prvku náhody do hry považuje celní úřad za zcela nesprávnou. Každá hazardní hra začíná svobodným rozhodnutím hráče do této hry vstoupit. Předmětná hra umožňuje hráči volbu hrát hru určitým způsobem, ve kterém o výhře či prohře rozhoduje zcela či z části náhoda nebo neznámá okolnost, což celní úřad popsal výše, přičemž se nepochybně jedná o hru podléhající zákonu o hazardních hrách. Tvrzení obviněného, že zvolený způsob hry hráčem do ní vnáší prvek náhody, ale takový, který si do hry vnesl hráč sám svým způsobem hraní, považuje celní úřad za absurdní. Pokud by celní úřad na tuto argumentaci přistoupil, pak by v podstatě žádnou hru nebylo možno označit za hazardní, neboť jak již bylo uvedeno výše tím, že se hráč rozhodne hazardní hru vůbec hrát by vlastně vždy prvek náhody to této hry svým rozhodnutím vnesl sám. Z pohledu zákona o hazardních hrách je tedy podstatné, zda hra splňuje podmínky dané ustanovením § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, což v daném případě předmětné hry bezpochyby splňují, jak bylo celním úřadem popsáno výše.

Celní úřad nad rámec výše uvedeného dále konstatuje, že závěr o tom, zda je hra, sázka nebo los hazardní hrou, závisí na posouzení, zda jsou zákonem stanovená kritéria splněna. Celní úřad nepochybně, že hra iSTARS umožňuje hrát čistě znalostní případně dovednostní hru založenou na zodpovídání otázek, příp. plnění úkolů, přičemž však vědomostní otázky a úkoly pouze zastírají skutečný účel soutěže jako hazardní hry, neboť předmětné TZ také umožňuje hrát hru iSTARS a generovat výhru způsobem, aniž by výhra nebo prohra záležela zcela nebo z části pouze na vědomostech a dovednostech hráče a do hry tedy vstupuje prvek náhody. Hru lze hrát jako zcela typickou válcovou hru se všemi markanty a patologickými vlivy, jež jsou s ní spojeny. Právě tuto charakteristiku hry je třeba považovat za primární, neboť právě ta závažným způsobem ovlivňuje chování hráčů (výši sázek, frekvenci sázek, čas strávený ve hře, celkový objem utracených peněz). Situace, kdy sama technická zařízení již svou vizualizací, zvukovými efekty a umístěním v hernách či restauracích působí jako substitut klasických výherních hracích přístrojů, nasvědčuje tomu, že motivem hráčů ke hře je především vidina snadné výhry generovaná válcovou hrou. Jak přitom vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu, určující je, jaký je průběh hry z pohledu jejího hráče, tedy zda je při hraní přítomna nějaká jemu neznámá okolnost, kterou nemůže ovlivnit a která má vliv na výhru nebo prohru – nikoliv to, jaké modality obsahuje software technického zařízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32).

Co se pravidel hry a kontrolního nákupu týče, pak celní úřad uvádí, že při zahájení kontroly dne 3. 4. 2018 v provozovně bylo TZ vypnuto. Ani po výzvě kontrolní skupiny celního úřadu, aby obviněný předmětné TZ zprovoznil, nebylo možné kontrolní nákup (hru) realizovat. Jak již bylo uvedeno výše, podmínkou k tomu, aby bylo možné na technickém zařízení typu iSTARS (tedy i předmětném TZ) hru hrát je, mimo jeho připojení k elektrické síti, také jeho připojení k síti internet, neboť toto zařízení komunikuje a hru realizuje mj. prostřednictvím vzdáleného serveru. Připojit předmětné TZ k síti internet však obviněný v provozovně dne 3. 4. 2018 nedokázal – viz skutečnosti zaznamenané v protokolu o kontrole č.j. 23677-6/2018-590000-12, které jsou obviněnému jistě známy. Celní úřad tedy odmítá jeho námitky ohledně nezaznamenání a nezdokumentování kontrolního nákupu, přehlížení pravidel hry a hry bez vizualizace jako nepravdivé. Co se pravidel hry iSTARS předložených obviněným jako příloha vyjádření I týče, pak celní úřad konstatuje, že se s pravidly soutěží seznámil, ale musí konstatovat, že tyto důkazy nikterak nevyvrací ani neprokazují, že se v daném případě jedná o hru bez přítomnosti prvku náhody. Tato pravidla jsou sepsána tak, aby vytvářela dojem, že se zde prvek náhody nevyskytuje, což však neodpovídá skutečnosti. Přestože pravidla, staví soutěže do pozice jakéhosi vědomostního kvízu, kde hráč zodpovídá vědomostní otázky a soutěž je „jen“ doplněna vizualizací válcových her a ztraktivňuje tak soutěž, jak se snaží obviněný prokázat, je prvek náhody u her typu iSTARS provozovaných prostřednictvím technických zařízení (tj. stejných jako v posuzovaném případě)

bezpochyby obsažen, což celní úřad popsal v odůvodnění výše. Předložená pravidla tedy nikterak neprokazují absenci prvku náhody u her typu iSTARS.

Podle ustanovení § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách (stejně tak ustanovení § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018) se hazardní hrou rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost. Z uvedeného ustanovení jednoznačně vyplývá, že zákon žádnou „absolutní“ nenávratnost sázky jako podmínku naplnění definice hazardní hry nestanovuje. Podmínkou je skutečnost, že se návratnost sázky nezaručuje. Tato podmínka je v daném případě opět bezpochyby naplněna. Jakmile hráč učiní sázku (zmáčkne tlačítko start, čímž dojde k odepsání zvolené sázky z kreditu), která je nutnou podmínkou pro spuštění jedné hry, není její návratnost již nikdy zaručena, neboť se hra se vyvíjející výše popsány způsoby.

Ustanovení § 51 zákona o hazardních hrách (stejně tak ustanovení § 51 odst. 1 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018) v odst. 1 uvádí, že konstrukce technických her nesmí umožnit nastavení výherního podílu nižšího než 75 % a vyššího než 100 %. Toto ustanovení stanoví pouze jednu z dalších zpřesňujících podmínek, které musí každá technická hra, má-li být provozována v souladu se zákonem o hazardních hrách splnit. Nejedná se tedy o podmínku, která by byla zákonem stanovena jako základní za účelem definování právního pojmu „*technická hra*“, jak mylně a účelově prezentuje ve svém vyjádření I obviněný. Co se v právním smyslu rozumí pod pojmem technická hra, je definováno ustanovením § 42 odst. 1 zákona o hazardních hrách (stejně tak ustanovením § 42 odst. 1 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018), tj. technická hra je hazardní hra provozovaná prostřednictvím technického zařízení přímo obsluhovaného sázejícím. Technickou hrou se rozumí zejména válcová hra, elektromechanická ruleta a elektromechanické kostky. Zákonodárce v důvodové zprávě k věci mj. uvádí cit. „*Novou samostatnou kategorií hazardní hry podle tohoto zákona je technická hra. Technickou hrou se rozumí hra provozovaná pomocí technických zařízení obsluhovaných přímo účastníkem hry. Tato definice zahrnuje veškeré typy hazardních her, které jsou provozovány prostřednictvím jakéhokoliv technického zařízení přímo obsluhovaného sázejícím, čímž dochází k nahrazení dosavadních problémových ustanovení § 2 a § 50 odst. 3 zákona č. 202/1990 Sb. Jedná se o zcela novou kategorii povolovaných hazardních her, která je postavena na principu technické neutrality, tj. zákon nerozlišuje druh či uspořádání použitého technického zařízení. Tato kategorie je všeobecná a je vytvořena pro futuro s ohledem na neustálý technologický a informační vývoj. (...) Technickým zařízením se rozumí nejen funkčně nedělitelné a programově řízené mechanické, elektromechanické, elektronické nebo jiné podobné technické zařízení přímo obsluhované sázejícím, ale také zařízení, které se skládá ze serveru a předem určitého počtu koncových zařízení, jež až společně tvoří funkčně nedělitelný celek. Toto dělení koresponduje i se skutečností, kde dochází ke generování náhody, tj. zda celý herní proces probíhá, je zobrazován a řízen pouze v rámci jediného zařízení (...) nebo je tento herní proces realizován, zobrazován a řízen sázejícím v rámci dvou různých zařízení, která však tvoří funkčně nedělitelný celek a nelze je použít samostatně (...). Za koncové zařízení je označováno jakékoliv z uvedených technických zařízení, na nichž je zobrazována hazardní hra sázejícímu a pomocí kterých ji i sázející ovládá. Na technické zařízení definované v odst. 2 je tak pro účely hazardních her současně pohlíženo i jako na koncové zařízení. Z důvodu umožnění důslednější a efektivnější kontroly, ochrany účastníků hazardní hry a jiných osob a zabezpečení ochrany veřejného pořádku, zavádí nový zákon podmínku, že server technického zařízení se musí vždy nacházet na území členského státu Evropské unie nebo státu, jež je smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru.*“ Lze tedy konstatovat, že obviněný pouze sám přiznává nesplnění jedné z podmínek zákona o hazardních hrách vztahujících se k provozování hazardních her prostřednictvím technických zařízení, přičemž tato skutečnost nic nemění na faktu, že v předmětném období provozoval prostřednictvím předmětného TZ hazardní hru ve smyslu ustanovení § 5 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018, ke které nebylo uděleno povolení podle zákona o hazardních hrách.

Ke znaleckému posudku z Žilinskej univerzity iSTARS a k posudku ITC iSTARS celní úřad uvádí následující:

Znalecký posudek, o kterém bylo hovořeno na tiskové konferenci Generálního ředitelství cel dne 5. 4. 2018 (tj. posudek ITC iSTARS) byl od okamžiku zahájení předmětného řízení o přestupku součástí spisového materiálu a obviněný mohl v průběhu předmětného řízení využít svého práva a se zněním posudku se seznámit, příp. se k jeho obsahu i vyjádřit, což obsáhle učinil ve svém vyjádření II, kdy celní úřad se k jeho námitkám vyjádří v odůvodnění níže.

Ze znaleckého posudku ITC iSTARS celní úřad mj. zjistil, že TZ iSTARS po hardwarové stránce odpovídá klasickému terminálu CLS nebo výhernímu hracímu přístroji bez tzv. hopperu (výplatní zařízení mincí), tiskárny a elektromechanických počítadel (str. 10 posudku ITC iSTARS). Analýzou hry dospívá znalecký posudek ITC iSTARS k závěru, že průběh hry je válcovou hrou s tím, že válce jsou otáčeny náhodným generátorem tak, že současná pozice válců se bere v úvahu, avšak připočte se k ní náhodná hodnota. Přičítání a pootáčení se opakuje nedefinovaněkrát, a to do doby, než je konfigurace válců přijata herní matematikou. S hráčem předchozím nemá žádnou souvislost (str. 42 posudku ITC iSTARS). Znalci dokonce dospívají k závěru, že i kdyby šlo o hráče dokonale znalého algoritmů herní matematiky (např. programátor technické hry), nebyl by schopen předpovědět, jaká kombinace válců padne v dalším kole, a to z toho důvodu, že generátor pseudonáhodných čísel je sdílený k více účelům, jinými slovy hráč dokonale znalý vnitřního stavu technického zařízení bude schopen predikovat, jaká bude maximální výhra pro dané otočení válců, ale nebude schopen říci, co padne (str. 11-12 dodatku č. 1 ke znaleckému posudku ITC iSTARS). Znalci rovněž nenalezli žádný klíč, podle kterého by bylo možné vypočítat hodnotu následující otázky (str. 43 posudku ITC iSTARS). Z pohledu běžného hráče tedy vždy půjde o náhodné chování TZ iSTARS. K jinému závěru dospěli, pokud jde o analýzu databáze otázek. Otázky jsou z databáze kladeny sekvenčně za sebou, tedy teoreticky pokud by hráč měl celou databázi k dispozici, byl by schopen predikovat, jaká bude následující otázka (str. 41-42 posudku ITC iSTARS). Tuto databázi však běžný hráč nezná. Znalecký posudek ITC iSTARS rovněž dospívá k závěru, že nápověda v tzv. banku otázek je vždy správná (str. 40 posudku ITC iSTARS). Uvedený závěr potvrzují i ve spise založené audiovizuální záznamy, z nichž vyplývá, že řídil-li se hráč nápovědou, vždy vyhrál. Znalci odehráli celkem 300 her při vkladu 6.000 Kč, přičemž na konci dosáhli částky 5.562 Kč v „Banku otázek“ a 6.006 Kč v „Banku dovednosti“. Vzhledem k výše uvedenému, kdy banka otázek představuje jakousi kvazivýhru, z níž je i při nulových znalostech každý hráč s využitím nápovědy schopen částku zde nakumulovanou převést do kreditu, je tato část hry v podstatě substitutem klasické válcové hry, neboť hráč pouhým mačkáním tlačítka, aniž by cokoli věděl či cokoli uměl, čeká na otázku s vyšší hodnotou, kterou bude ignorovat, čímž tuto hodnotu přesune do „Banku otázek“, odkud si ji s přeměnou na 1 otázku a s využitím nápovědy přesune do kreditu, který je možno vybrat. Hra v „Banku dovednosti“ je již závislá na dovednostech hráče a její princip je popsán na str. 39 posudku ITC iSTARS. Hráč však vůbec tuto část absolvovat nemusí, neboť bude-li mít ze svého pohledu „šťěstí“ na otázky, stačí mu převést všechny otázky nakumulované v bance otázek na jedinou, tuto pomocí nápovědy proměnit v kredit, a tento si nechat vyplatit. Motivace hráče pak spočívá právě v této části hry. Jak vyplývá z principu hry a ze znaleckého posudku ITC iSTARS (např. s. 10-14 dodatku č.1 ke znaleckému posudku ITC iSTARS) jde z pohledu hráče o náhodnou výhru, přičemž znalostní část hry lze zcela eliminovat v bance otázek za použití nápovědy. Znalostní ani dovednostní hru pak hráč nemusí ani absolvovat, pokud vyhrává již v rámci „válcové hry“.

Pokud se pak jedná o znalecký posudek z Žilinskej univerzity iSTARS, pak tento popisuje průběh hry označované v posudku ITC iSTARS jako „válcová hra“, zde označovaná jako „soutěž s vizualizací“ stejným způsobem. Znalecký posudek z Žilinskej univerzity iSTARS se však v žádné své části nevyjadřuje k tomu, jakým způsobem jsou generovány hodnoty otázek či hodnoty dovedností, tato část tedy zřejmě ani nebyla předmětem zkoumání.

Celní úřad tak konstatuje, že pokud jde o průběh hry, není mezi stranami sporu o tom, jaký tento průběh je, znalecký posudek ITC iSTARS jde však více tzv. „do hloubky“ a popisuje i mechanismy, jak se generuje hodnota otázky či dovednosti, na čem to závisí a zda v tom lze spatřovat náhodu či nikoli. Znalecký posudek z Žilinskej univerzity iSTARS v tomto ohledu toliko konstatuje (bez podrobného popisu testů, např. jaký byl počáteční vklad, jak se hra dále chovala, jaké bylo konečné skóre tj. stav obou banků apod.), že znalci provedli celkem 4 testy o sériích 500 otázek, na které bylo vždy odpovídáno buď ano nebo ne, přičemž výsledkem testů je konstatování, že na základě výsledků testů je možné

konstatovat, že průběh vědomostní nebo dovednostní soutěže je řízen (určován) soustavou neměnných algoritmů (matematických rovnic), kdy při stejném chování účastníka (odpovědích na otázky) a softwaru spouštěném ze stejné pozice je dosaženo stejných výsledků (str. 18 a 19 znaleckého posudku z Žilinskej univerzity iSTARS). Tento výsledek je zde toliko konstatován, nikoli však přezkoumatelným způsobem, tedy nelze vlastně zjistit, co se po započetí hry dělo a jaký byl fyzický výsledek (hodnoty v bance otázek a dovedností) her. Z výsledků testů nicméně vyplynulo, že při stejném chování účastníka (odpovědích a reakcích na úkoly) a softwaru spuštěném ze stejné pozice je dosaženo stejných výsledků. (str. 18 a 19 posudku Žilinskej univerzity iSTARS). Z uvedeného je podstatné, že sám znalecký ústav Žilinskej univerzity tedy připouští, že hra postupuje stejně pouze tehdy, pokud je spuštěna ze stejného místa, nicméně tak tomu v praxi není a hra začíná pro dalšího hráče tam, kde skončil hráč předchozí, jak je uvedeno i v posudku (např. str. 17 znaleckého posudku z Žilinskej univerzity iSTARS). Hráč tedy neví, v jaké (softwarové) části hry se nachází a hra se proto z jeho pohledu projevuje náhodně, nahodile. Oba znalecké posudky si tedy odporují v zásadě v tom, jakým mechanismem se náhoda projevuje ve vztahu k hráči, znalecký posudek ITC iSTARS uvádí, že je to generátor pseudonáhodných čísel, přičemž nebylo zjištěno, že by následující hra měla nějakou souvislost s hráčem předchozím, kdežto znalecký posudek z Žilinskej univerzity iSTARS mechanismus, jak se generují hodnoty otázek ani neanalyzuje, ale konstatuje, že následující hráč začíná hru z místa, kde skončil hráč předchozí. Byť si oba znalecké posudky odporují v části, zda hra má či nemá souvislost s předcházejícím hráčem, nemá tento rozpor na věc v podstatě vliv, neboť z obou posudků lze zjistit, že hra se ve vztahu k hráči projevuje náhodně a je proto nepodstatné, co je příčinou této subjektivní náhody, zda generátor pseudonáhodných čísel nebo nějaká předem daná deterministická opakující se smyčka, kterou nicméně běžný hráč není schopen rozklíčovat (když to ostatně nebyli schopni rozklíčovat ani znalci). Celní úřad si v tomto řízení ani neklade za cíl přesně zjistit, na jakém technickém principu předmětná TZ fungují, ale jeho cílem je zjistit, zda se ve hře z pohledu hráče vyskytuje náhoda či nikoli, což oba „konkurenční“ posudky v podstatě potvrzují. Znalecký posudek z Žilinskej univerzity iSTARS pak obsahuje především popis hry na TZ iSTARS, který je popisován totožně s průběhem hry iSTARS zaznamenaným pomocí kontrolních nákupů, videozáznamů, fotokodumentace a znaleckého posudku ITC iSTARS. Znalecký posudek z Žilinskej univerzity iSTARS pak dále obsahuje převážně otázky, k jejichž posouzení není třeba odborných znalostí (např. cit.: „*Zda účastník soutěže může nahlédnout prostřednictvím tlačítka Info na hodnotu budoucí otázky nebo dovednosti a ukončit soutěž, bez nutnosti zakoupit si tento úkol?*“ nebo „*Zda je možné odpovídat na vědomostní otázky nebo dovednostní úkoly i bez vizualizace?*“). K odpovědi na takové otázky postačí zdokumentovat průběh hry, k čemuž není třeba žádných odborných znalostí (jinými slovy každý hráč je schopen posoudit, zda něco na obrazovce vidí či nevidí apod.). Jak již bylo uvedeno výše znalecký posudek z Žilinskej univerzity iSTARS se dále vyjadřuje i k právním otázkám, což mu nepřísluší (např. cit.: „*Zda software I-STARs spadá do účinnosti českého zákona 186/2016 Sb.?*“). Dále z posudku z Žilinskej univerzity iSTARS není zřejmé, jaké konkrétní technické herní zařízení bylo zkoumáno (jeho typ apod.), jaký typ softwaru (jaká jeho verze atp.). Ve znaleckém posudku Žilinskej univerzity iSTARS absentuje i podrobnější popis průběhu všech 4 testů, který znalecký ústav prováděl, jaký byl počáteční vklad, jak se hra dále chovala, jaké bylo konečné skóre atd., pouze je zde konstatován jakýsi výsledek, či spíše snad názor, nikoli však přezkoumatelným způsobem, jak je uvedeno viz výše. Nelze však nijak zjistit, co se vlastně po započetí hry dělo, natož zjištěný výsledek přezkoumat. Jak již bylo uvedeno výše, tak z výsledků testů v posudku Žilinskej univerzity iSTARS nicméně vyplynulo, že cit.: „*při stejném chování účastníka (odpovědích na otázky) a softwaru spouštěném ze stejné pozice je dosaženo stejných výsledků*“ (str. 18-19 posudku Žilinskej univerzity iSTARS). Z uvedeného je podstatné, že sám znalecký ústav tedy připouští, že hra postupuje stejně pouze tehdy, pokud je spuštěna ze stejného místa, nicméně tak tomu v praxi není a hra začíná pro dalšího hráče tam, kde skončil hráč předchozí, jak je uvedeno i v posudku (str. 17 posudku Žilinskej univerzity iSTARS). Hráč tedy neví, v jaké (softwarové) části hry se nachází a hra se proto z jeho pohledu projevuje náhodně, nahodile. Je tedy nepodstatné, zda o výhře či prohře „*matematicky vzato*“ rozhoduje či nerozhoduje náhoda či neznámá okolnost, podstatné je, že se hra náhodně projevuje navenek, pro běžného hráče (což podporují i rozsudky Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 207/2018 a č.j. 1 As 136/2018). Závěry znaleckého posudku Žilinskej univerzity iSTARS tak vlastně ani nekolidují se závěry zjištěnými celním úřadem, neboť každý ze subjektů se zabývá jiným chápáním náhody, znalecký posudek z pohledu matematického, závěr celního úřadu z pohledu hráče. Jak již bylo několikrát uvedeno, tak v daném případě je však rozhodující, jak se hra jeví navenek, běžnému hráči, aniž by bylo

nutné zkoumat, zda software konkrétní hry obsahuje nějaké pravidlo, podle kterého je hodnota jednotlivých otázek nebo úkolů přidělována v každém kole hry, za situace, kdy toto pravidlo není schopen běžný hráč při hře rozklíčovat tak, aby věděl, zda a kdy v pořadí přijde „výherní otázka“ (tzn. otázka ve výši mnohonásobně převyšující vklad hráče, která se při její ignoraci převádí do „banky otázek“, odkud je poměrně velmi jednoduchým prostřednictvím nápovědy nakumulované částky převést do kreditu a tento si nechat vyplatit), aby byl schopen posoudit, zda se mu vyplatí hrát či nikoli. Jak ale uvádí znalecký posudek Žilinskej univerzity iSTARS, hra prakticky začíná v jiné softwarové sekvenci, takže i kdyby hráč odehrál dostatečný počet her, aby došlo k zopakování cyklu (přičemž ani ve znaleckém posudku není uvedeno, kdy dochází k zopakování cyklu), nebude v jiný časový okamžik (např. příště, až si přijde zahrát) vědět, ve které sekvenci hry se zrovna nachází, aby byl schopen určit, kdy přijde „výherní otázka“. Skutečnost, že hráč objektivně není schopen tento princip generování otázek rozklíčovat, podporuje i to, že k zadané otázce se museli vyjádřit znalci čili odborníci z příslušného oboru, kteří museli také provést stovky her po sobě a použít své odborné znalosti, aby dospěli ke svým závěrům. Běžný hráč si však takovou analýzu provádět nebude a ani toho není zřejmě v běžných podmínkách schopen, hráči stačí, že neví (kromě náhledu do dalšího kola, který je však, jak již bylo uvedeno výše, pro hru jako celek nepodstatný), zda a kdy přijde otázka s vyšší hodnotou, která se mu „vyplatí“, tj. která mnohonásobně převyšuje vloženou sázku a vytvoří mu očekávaný zisk. To je podstata všech zkoumaných technických herních zařízení, nikoli následná hra v bancích. S ohledem na výše uvedené znalecký posudek Žilinskej univerzity iSTARS vlastně neodporuje závěrům zjištěným celním úřadem, nicméně, jak je uvedeno již výše, považuje celní úřad znalecký posudek za neúplný, neboť je minimálně v části II.3.2 Analýza a výsledky testů 1–4 „internetového zařízení I-STARs“ nepřezkoumatelný pro absenci detailního popisu jednotlivých testů. Kromě toho znalecký posudek Žilinskej univerzity iSTARS se zabývá toliko částí hry na TZ (nikoli komplexně), a proto dospívá k jinému závěru než znalecký posudek ITC iSTARS, viz např. str. 25 znaleckého posudku Žilinskej univerzity iSTARS, kde je v posledním odstavci uvedeno, že iSTARS nesplňuje definici hazardní hry dle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách mj. proto, že po vložení hotovosti do hry je před jejím započítáním zaručena návratnost sázky. S tímto tvrzením lze určitě souhlasit, nicméně po započítání hry již návratnost vkladu zaručena není, což posudek na jiném místě potvrzuje (viz dále). Také při vložení hotovosti do klasického výherního hracího přístroje je zaručena návratnost vkladu, nezačne-li vkladatel žádnou válcovou hru ani hrát. Čili toto tvrzení není zcela nepravdivé, ale je přinejmenším zavádějící a vedoucí k mylnému výkladu, a to i tehdy pomine-li celní úřad skutečnost, že se znalec nemůže vyjadřovat k právním otázkám (jak je uvedeno viz výše). Na str. 17 a 20 posudku Žilinskej univerzity iSTARS je pak správně uvedeno, že návratnost celého vkladu je zaručena pouze v případě neodsouhlasení pravidel soutěže při jejím startu.

Celní úřad dále poukazuje na skutečnost, že součástí posudku z Žilinskej univerzity iSTARS je zadávací textová a obrazová dokumentace, která má celkem 19 stran, přičemž samotné posouzení zahrnuje 17 stran. Při srovnání zadávací dokumentace a výsledného posouzení je zřejmé, že výsledné posouzení vzniklo parafrázováním samotného zadání při doplnění dalších prvků, které v zadávací dokumentaci přímo nefigurují. Např. na straně 5 posudku je ve složení internetového zařízení text: „*průmyslová PC skříň, - 2 monitory, - spodní dotykový monitor, - akceptor bankovek nebo mincovník, - programové vybavení*“ Naproti tomu je na 8. a 9. straně příloh text: „*Zařízení se skládá: - ze 2 monitorů –ze spodního dotykového monitoru –z akceptoru bankovek nebo mincovníku*“. Z uvedeného je zjevné, že obsah uvedený v zadání byl v podstatě zkopírován (příp. parafrázován) do posouzení technického zařízení. Následuje dalších několik příkladů srovnání s uvedením lokalizace textu, kdy v prvním sloupci je text v zadávací dokumentaci a ve druhém text z posudku

<p>9. strana příloh: Aby hráč začal vědomostní soutěž, musí vložit bankovku nebo mince. Po vložení bankovky nebo mincí si musí přečíst pravidla soutěže a stisknout tlačítko „Souhlasím“.</p>	<p>6. strana posudku: Pro začátek (spuštění) vědomostní soutěže je nutné do září vložit finanční prostředky (bankovky nebo mince). Po vložení finančních prostředků jsou účastníkovi soutěže zobrazena pravidla soutěže, které je nutno odsouhlasit stisknutím tlačítka „Souhlasím“ (obr. 2 3).</p>
---	---

<p>10. strana příloh: Jestliže účastník soutěže nesouhlasí s pravidly, může si nechat vyplatit dříve vložené peníze a ukončit používání zařízení. Jestliže účastník soutěže s pravidly souhlasí, může začít soutěž výběrem: a) Obrázková soutěž b) Soutěž s vizualizací c) Soutěž bez vizualizace V každé fázi soutěže může uživatel soutěž ukončit a nechat si vyplatit peníze.</p>	<p>7. strana posudku: Pokud účastník soutěže nesouhlasí s podmínkami soutěže dojde k vrácení vložených finančních prostředků a ukončení používání zařízení. Pokud účastník souhlasí s podmínkami soutěže může soutěž začít výběrem jedné ze tří variant (obr. 4): a) obrázková soutěž, b) soutěž s vizualizací, c) soutěž bez vizualizace. V každé fázi soutěže může uživatel soutěž ukončit a nechat si vyplatit hodnotu prostředků zobrazených na zařízení.</p>
<p>11. strana příloh: Po výběru této soutěže musí účastník nastavit cenu za otázku či dovednost a pokračovat stiskem tlačítka „KAMERA“. Rovněž může stisknout tlačítko „info“ a podívat se na hodnotu následující otázky nebo dovednosti, a na základě této informace se rozhodnout, zda bude v soutěži pokračovat nebo soutěž ukončí, aniž by přišel o svůj vklad.</p>	<p>7. strana posudku: po výběru této soutěže musí účastník nastavit cenu za otázku či dovednost a pokračovat stiskem tlačítka „KAMERA“. Rovněž může stisknout tlačítko „info“ a podívat se na hodnotu následující otázky nebo dovednosti, a na základě této informace se rozhodnout, zda bude v soutěži pokračovat nebo soutěž ukončí, aniž by přišel o svůj vklad.</p>
<p>12. strana příloh: Po zakoupení otázky nebo dovednosti se účastníkovi odpočítává čas, během kterého musí odpovědět na otázku nebo splnit úkol. Jestliže účastník soutěže odpoví na otázku nebo splní úkol správně, přičtou se mu body za otázku do kreditu. Jestliže účastník soutěže odpoví na otázku špatně nebo nesplní úkol, body za otázku nebo dovednost ztratí. Jestliže účastník soutěže neodpoví nebo nesplní úkol v časovém limitu, body se připsou do „banku otázek“ nebo do „banku dovedností“. V případě, že soutěžící použije tlačítko kamera, odloží otázku nebo dovednost do banku.</p>	<p>7. strana posudku: Pokud se účastník znalostní a dovednostní soutěže rozhodne pro zakoupení otázky nebo dovednosti, účastníkovi se odpočítává čas, během kterého musí odpovědět na otázku nebo splnit dovednostní úkol. Jestliže účastník soutěže odpoví na otázku správně nebo správně splní dovednostní úkol, přičtou se mu body za otázku nebo úkol do kreditu. Pokud účastník soutěže odpoví na otázku špatně nebo nesplní dovednostní úkol, body za otázku nebo dovednostní úkol ztratí. Jestliže účastník soutěže neodpoví nebo nesplní úkol v časovém limitu, body se připsou do „banku otázek“ nebo do „banku dovedností“. V případě, že soutěžící použije tlačítko kamera, odloží otázku nebo dovednostní úkol do banku.</p>

Z této tabulky je bez jakýchkoliv pochybností zřejmé, že popis hry je buď parafrází popisu zadavatele, nebo jeho prostou kopií včetně pravopisných chyb, z čehož vyplývá, že Ústav soudního inženýrstva Žilinskej univerzity v Žilině uvedenou hru typu iSTARS sám v podstatě nezkoumal a spokojil se s popisem hry zadavatele, který do posudku zapracoval, včetně jeho diagramů a obrázků.

Celní úřad rovněž z Výpisu z Rejstříku znaleckých ústavů pro obor Elektronika zjistil, že tomuto odpovídají celkem 4 subjekty, mj. i Ústav soudního inženýrstva Žilinskej univerzity v Žilině a Institut pro testování a certifikaci, a.s., nicméně z detailního výpisu oborů znalecké činnosti vyplývá, že pouze Institut pro testování a certifikaci, a.s. má v rámci oboru Elektronika oprávnění pro znalecké zkoumání technických herních zařízení a systémů pro provozování hazardních her po stránce hardware i software, kdežto u Ústavu soudního inženýrstva Žilinskej univerzity v Žilině pro obor elektronika takové oprávnění absentuje (dostupné např. na [http://datalot.justice.cz/justice/znust.nsf/\\$\\$\\$Search?OpenForm](http://datalot.justice.cz/justice/znust.nsf/$$$Search?OpenForm)). To vše ve spojení s výše uvedeným oslabuje věrohodnost posudku z Žilinskej univerzity iSTARS.

Celní úřad uzavírá, že se závěry uvedenými v posudku z Žilinskej univerzity iSTARS zabýval, a tyto řádně vypořádal. Po důkladném posouzení závěrů uvedených v předmětném posudku celní úřad konstatuje, že posudek z Žilinskej univerzity iSTARS neprokazuje fakt, že by se v případě her provozovaných prostřednictvím technických zařízení typu iSTARS nejednalo o hazardní hry podle zákona o hazardních hrách.

Celní úřad k věci doplňuje, že každá hra, která naplní kritéria uvedená v ustanovení § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách (stejně tak ustanovení § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů), je hazardní hrou. Závěr o tom, zda je hra, sázka nebo los hazardní hrou, závisí na posouzení, zda jsou zákonem stanovená kritéria splněna. Posouzení splnění zákonem stanovených kritérií není otázkou skutkovou a není tak v kompetenci znalců tuto otázku autoritativně posuzovat. Pro posouzení přítomnosti prvku náhody je rozhodující, jaký je průběh hry z pohledu jejího hráče, tedy zda je při hraní přítomna nějaká jemu neznámá okolnost, kterou nemůže ovlivnit a která má vliv na výhru nebo prohru – viz rozsudek NSS ze dne 17. 10. 2018, č.j. 1 As 136/2018-32, ve kterém je mj. uvedeno cit. „Se stěžovatelem nelze souhlasit v tom, že předmětem posuzování mělo být hardwarové či softwarové vybavení technických zařízení, tedy posuzování technické otázky. Úkolem správních orgánů bylo, zjednodušeně řečeno, posoudit, jak se tato technická zařízení projevují „navenek“, tedy jakým způsobem hra probíhá a zda je průběh hry takový, že je v něm přítomen prvek náhody. Z tohoto pohledu je proto podružné, jakým softwarem jsou technická zařízení vybavena a jak tento software funguje. Stěžovatelův požadavek na ustanovení znalce za účelem posouzení přítomnosti prvku náhody vyplývá z nepochopení toho, v jakém smyslu je nutno tento prvek u technických zařízení zkoumat. (...) Pro posouzení přítomnosti prvku náhody je však rozhodující, jaký je průběh hry z pohledu jejího účastníka, tedy zda je při hraní přítomna nějaká jemu neznámá okolnost, kterou nemůže ovlivnit a která má vliv na výhru nebo prohru. Za situace, kdy řešená odborná otázka spadá do rozsahu působnosti správního orgánu, nejsou zpravidla splněny podmínky pro ustanovení znalce dle § 56 správního řádu. Správní orgán v takových případech odbornou otázku zásadně posoudí sám, ledaže by odborná kompetence správního orgánu byla pro složitost řešené otázky nedostatečná.“ Podle ustanovení § 116 zákona o hazardních hrách (stejně tak ustanovení § 116 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018) celní úřad vykonává dozor nad dodržováním tohoto zákona, podmínek stanovených v základním povolení a v povolení k umístění herního prostoru a náležitostí uvedených v ohlášení a projednává přestupky v oblasti hazardních her, s výjimkou internetových her. V daném případě je tedy celní úřad zcela kompetentní posoudit odbornou otázku, tj. zejména „jaký je průběh hry z pohledu jejího účastníka, tedy zda je při hraní přítomna nějaká jemu neznámá okolnost, kterou nemůže ovlivnit a která má vliv na výhru nebo prohru“ sám. Znalecké posudky tak v této věci nelze posuzovat optikou ustanovení § 56 správního řádu, neboť neřeší odborné otázky, na jejichž posouzení závisí rozhodnutí správních orgánů. Hodnocení důkazního významu znaleckých posudků tak nevykazuje žádné podstatné odlišnosti od hodnocení jiných důkazů.

K námitkám obviněného ohledně tlačítka „info“ a tlačítka pro vypnutí a zapnutí vizualizace celní úřad uvádí, že předmětné TZ bylo v okamžiku zahájení kontroly v provozovně dne 3. 4. 2018 vypnuto a ani po výzvě ze strany kontrolní skupiny celního úřadu se jej obviněnému nepodařilo zprovoznit. Z tohoto důvodu nebyl uskutečněn kontrolní nákup (hra). Není tedy pravdou obviněným tvrzená ignorace a nevyzkoušení těchto tlačítek ze strany kontrolního orgánu celní správy, neboť vzhledem k nefunkčnosti TZ tato tlačítka a jejich funkci kontrolní skupina ani vyzkoušet nemohla, což je obviněnému zcela jistě známo, neboť byl dne 3. 4. 2018 v průběhu kontroly v provozovně přítomen. Celní úřad opakovaně uvádí, že nepochybně fungují tlačítka „Info“ a tlačítka pro vypnutí a zapnutí vizualizace na technických zařízeních typu iSTARS, avšak konstatuje, že tyto funkce nezpůsobují absenci prvku náhody, což podrobně odůvodnil výše.

Skutečnost, že se v daném případě jedná o hazardní hry podle zákona o hazardních hrách založené na kombinaci náhodného a znalostního či dovednostního principu provozované prostřednictvím technických zařízení typu iSTARS, kdy výherní nebo nevýherní kombinace symbolů mají na hru a její pokračování bezpochyby určující vliv již celní úřad podrobně popsal v odůvodnění výše. Z ustanovení § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách (stejně tak z ustanovení § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018) jednoznačně vyplývá, že hazardní hrou se mj. rozumí hra, kdy o výhře nebo prohře rozhoduje zčásti náhoda nebo neznámá okolnost. Tuto skutečnost potvrzuje také sám zákonodárce, který v důvodové zprávě k zákonu o hazardních hrách mj. uvádí cit. „Prvek náhody nebo neznámé okolnosti musí být u hazardní hry zastoupen výlučně nebo zčásti, kdy se tak na výhře nebo prohře mohou podílet v určité míře i jiné okolnosti, jež má sázející možnost prostřednictvím své osoby ovlivnit. Náhoda nemusí být v hazardní hře zastoupena ve většinovém podílu...“

K obviněným zmiňovanému rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2017, sp. zn. 57 Af 23/2016 celní úřad konstatuje, že obviněný použil pouze část tohoto rozsudku, kterou účelově vyňal z kontextu celého znění rozsudku. V rozsudku se k věci mj. uvádí cit „K posouzení dílčí části procesu přidělení hodnoty následující otázky prvostupňový správní orgán uvedl, že dojde po stisku tlačítka „OTÁZKA“ k odečtení sázky, zobrazení otázky a poté příslušné hodnoty výhry či prohry. Při hře je možno dosáhnout jak hodnoty vyšší, než činil vklad (dílčí výhra), tak hodnoty nižší, avšak vždy alespoň 1,- Kč (dílčí prohra). Částku, která je nižší než sázka, nelze považovat za výhru, neboť dojde ke ztrátě finančních prostředků (při sázce 5,- Kč a výhře 1,- Kč činí ztráta 4,- Kč). Při opakovaných hrách se zobrazují různé grafické kombinace na válcových hrách s různou hodnotou pro následující otázku, tedy hodnotou dílčí výhry či dílčí prohry. Po zahájení hry sázejícím (stisknutí tlačítka „OTÁZKA“) se vyobrazí „výherní“ symboly na válcových hrách, přičemž toto vyobrazení objektivně nelze ze strany sázejícího ovlivnit, a to ani v případě předem nastavené matematické rovnice (algoritmu) určující hodnotu dílčí výhry či dílčí prohry, neboť sázející neví, v jaké její části se nachází a proč je mu vygenerována ta či ona hodnota. Obdobně je tomu v případě her „OBRÁZKOVÁ SOUTĚŽ“. Zde není grafické rozhraní v podobě tzv. „válcových her“, ale i zde jde o okolnost, jež nemůže být sázejícím jakkoli ovlivněna, když při opakovaných hrách jsou nabízeny různé hodnoty dílčí prohry, resp. dílčí výhry, bez možnosti přímé ovlivnitelnosti sázejícím. Ze strany provozovatele je tato situace obdobná. V posuzovaných případech se jedná o technické elektronické zařízení, které obsahuje předem nastavený proces (soustavu matematických rovnic), který není ve svých dílčích jednotlivostech provozovatelem v průběhu hry přímo ovlivňován. Z hlediska zákona o loteriích se nejedná o ovlivnění okolnosti, jež určuje výhru. Na základě uvedeného prvostupňový správní orgán posoudil tuto dílčí část procesu přidělení hodnoty následující otázky zcela správně za naplňující definici náhody či předem neznámé okolnosti, když se jedná o okolnost, jež určuje výhru, která není předem známa a není sázejícím ani provozovatelem ovlivněna. Při posouzení dílčí části procesu označeného jako pokládání otázek a vyhodnocení odpovědi zjistil prvostupňový správní orgán, že na pokládané otázky existuje objektivně správná odpověď a ta je akceptována technickým zařízením. Tuto část je sázející schopen ovlivnit, když jeho odpověď záleží pouze na jeho znalostech. Jiné je to ve vztahu k provozovateli, který následnou činnost sázejících v podobě správné či špatné odpovědi na položenou otázku již přímo ovlivnit nemůže, a i přes provozovatelem nabízenou nápovědu je ve výsledku jen na volbě sázejícího, jak bude postupovat. Protože je sázející schopen ovlivnit tuto dílčí část svojí správnou odpovědí, shoduje se soud s prvostupňovým správním orgánem, že tato část označená jako pokládání otázek a vyhodnocení odpovědi nenaplňuje definici náhody či předem neznámé okolnosti.“ Z uvedeného tedy jednoznačně vyplývá, že Krajský soud v Plzni v citovaném rozsudku posuzoval technické zařízení jako celek, kdy hodnotil dílčí fáze hry. Krajský soud pak v rozsudku dospěl k závěru, že prostřednictvím technického zařízení byly provozovány hry založené na kombinaci náhodného, znalostního a dovednostního principu podléhající pod již zrušený zákon o loteriích. Obviněný tedy účelově použil část tohoto rozsudku na podporu svých tvrzení, avšak jak z kontextu celé předmětné části tohoto rozsudku jednoznačně vyplývá, tak tento naopak tvrzení obviněného vyvrací a potvrzuje skutečnost, že hry postavené na stejném či obdobném principu jako hry typu iSTARS, jsou hry založené na kombinaci náhodného, znalostního a dovednostního principu, a tedy v soudem posuzovaném případě podléhaly zákonu o loteriích.

K prvku náhody či neznámé okolnosti a jejího vlivu na průběh hry se celní úřad již podrobně vyjádřil výše, přičemž bylo prokázáno, že se v případě her provozovaných prostřednictvím technických zařízení typu iSTARS (tedy i předmětného TZ) jedná o hazardní hry podle ustanovení § 3 zákona o hazardních hrách (stejně tak ustanovení § 3 zákona o hazardních hrách, ve znění do 30. 6. 2018), které jsou založeny na kombinaci náhodného a znalostního či dovednostního principu.

Co se obviněným zmíněné studie Katedry pravděpodobnosti a matematické statistiky Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy nazvané „Stanovisko k posouzení prvku náhody ve vztahu k hazardním hrám“ týče, pak je celní úřad nucen konstatovat, že žádné takovéto stanovisko celnímu úřadu nepředložil. Celní úřad však předpokládá, že obviněný má pravděpodobně na mysli „Stanovisko k posouzení prvku náhody ve vztahu k hazardním hrám“ ze dne 4. 9. 2017 autoři: [REDAKCE]

[REDAKCE] Obsah tohoto stanoviska je celnímu úřadu z jeho úřední činnosti znám, a proto se k uvedené námitce obviněného související se zmíněným stanoviskem vyjádří. Obviněný účelově citoval pouze část předmětného stanoviska, a to tak, aby závěr vyzněl v jeho

prospěch, konkrétně uvedl cit.: „Náhodu přirozeně popisujeme pojmy, které naznačují, že cosi důležitého nevíme: činnost, která může probíhat více než jedním způsobem (nevíme, jakým); jev, který má dva možné výsledky (nevíme, který nastane). Jestliže víme, který výsledek jevu nastane, nejde o jev náhodný, ale deterministický. Náhodu lze tedy chápat jako nedostatek informace. ...Pokud však je náhoda vysvětlitelná nedostatkem informace, znamená to nutně, že jak přítomnost, tak míra náhody je subjektivní záležitost.“ Ze stanoviska jakožto celku však plyne zásadní skutečnost, že na hazardní hru je nutno pohlížet vždy z pohledu hráče. V této souvislosti je ve stanovisku uvedeno cit.: „Protože účastník hry (hráč) je ten, kdo do hry investuje a očekává její spravedlivý průběh, a protože velká část zákona č. 186/2016 se zabývá ochranou účastníka hazardní hry a stanovuje povinnosti provozovatelům hazardních her, je nezbytné samotnou definici hazardní hry a chápání pojmu „náhoda“ v ní obsaženého interpretovat z hlediska hráče. Nepřítomnost náhody z hlediska hráče lze s jistotou konstatovat pouze u zařízení, do nichž zákazník (hráč) vhodí požadovaný obnos a už v té chvíli přesně ví, co za něj obdrží (např. automat na jízdenky vydá jízdenku). Pokud hráč zaplatí vložné, aniž by měl jistotu, co přesně na konci hry obdrží zpět, může jít o hazardní hru, protože z pohledu hráče je výsledek hry náhodný. ... [TECHNICKÉ A INTERNETOVÉ HRY VĚDOMOSTNÍ A DOVEDNOSTNÍ] Technické a internetové hry s dovednostními, znalostními a vědomostními prvky jednoznačně naplňují definici hazardní hry dle zákona č. 186/2016 Sb., § 3 odst. (1). Vkládají do nich sázky a o výhře nebo prohře rozhoduje náhoda nebo (hráči) neznámá okolnost spočívající ve výběru otázek a dovednostních úloh, které jsou předkládány hráči k řešení. Kdyby tyto hry nebyly provozovány v souladu s požadavky zákona na technické hry, umožňovalo by to provozovateli mj. manipulovat s výběrem obtížnosti otázek a úloh takovým způsobem, aby motivoval hráče k pokračování ve hře a přitom zabránil výplatám vyšších výher. Toto je vyslovené v rozporu s požadavky Hlavy IV zákona č. 186/2016 Sb. a nelze to zdůvodnit absencí prvku náhody u tohoto typu her“. K obsahu stanoviska se také vyjadřuje znalecký posudek ITC iSTARS kde je mj. uvedeno cit. „pro otáčení válci je použit mechanismus generování pseudonáhodných čísel a bylo konstatováno, že není možné předpovědět budoucí stav terminálu díky Stanoviskem opomenutému faktu existence dalších vlivů na náhodnost jako například architektura zařízení, softwaru a možnosti podvádění. Subjektivnost náhody u zařízení prakticky neexistuje, čímž se zařízení chová náhodně, a to bez ohledu na typ hráče (hráč je vystaven náhodě vytvářené generátorem pseudonáhodných čísel otáčejícím válci). Přestože lze se znalostí vnitřního stavu generátoru dokonale předpovědět sekvenci generovaných čísel, je naprostou iluzí se domnívat, že na základě znalosti posloupnosti generovaných čísel by bylo možné dokonale předpovědět chování terminálu a že na některého hráče může působit subjektivně jako zařízení bez náhody. Znalost vnitřního stavu generátoru ani stavu herní matematiky nestačí, ba dokonce ani dokonalá znalost softwaru i hardwaru neumožní zjistit, která z generovaných čísel se použijí pro otáčení válci a která pro jiné účely, právě díky vztahům mezi vlákny, zpožděním síťových paketů a mnoha dalších faktorech a jejich souběhu. (...) Stanovisko pojednává o prvku náhody ve vztahu k hazardním hrám v obecné rovině a neposuzuje existenci tohoto prvku u konkrétního technického zařízení, resp. her, jež jsou jeho prostřednictvím provozovány. (...) Str. 6 Stanoviska pojednává o elektronickém generování náhody a uvádí: „Kdyby někdo znal vzorce použité v generátoru a nastavení seed, znal by dopředu všechna čísla generátorem vytvářená“. S tímto tvrzením Zpracovatel může souhlasit. Znalost vnitřního stavu generátoru a použitého algoritmu by skutečně umožnila hráči predikovat všechna jím vytvářená čísla. Termín subjektivnost vnímání náhody, o kterém Stanovisko mluví, by však v tomto případě mohl mylně navozovat stav, kdy by se mohlo při znalosti generátoru chtít považovat chování terminálu za deterministický proces bez náhody. Generátor a jeho použití je nutné interpretovat v širších souvislostech, než ve kterých mluví Stanovisko, zejména v kontextu operačního systému a procesech sdílejících týž generátor a dalších externích vlivech. Znalost všech čísel produkovaných generátorem NESTACÍ k tomu, aby bylo možné predikovat chování terminálu a považovat ho za deterministický proces. Kromě generátoru náhodných čísel vstupují do procesu otáčení válci další faktory, zejména hráči neznámé algoritmy herní matematiky, které zajišťují výherní podíl, určují minimum a maximum rozsahu povoleného pro výhru jedné hry technické hry. Pokud by hráč byl dokonale obeznámen i s algoritmy herní matematiky (takový hráč by mohl být například programátor technické hry) a znal všechny faktory, které je ovlivňují, ani pak by nebyl schopen předpovědět, jaká kombinace na válcih bude, a to z důvodů sdílení generátoru pseudonáhodných čísel k více účelům. (...) Závěrem k tomu lze říci, že popsat exaktně chování terminálu tak, aby byla umožněno hráči predikovat, co padne a eliminovat prvek náhody, je neproveditelné. Tento závěr není nijak v rozporu se Stanoviskem tím, že je možné se pokoušet popsat chování terminálu analyticky (například

prostřednictvím teorie chaosu) a být schopen predikovat výsledky, avšak prakticky toto není možné bezchybně, a to z důvodu souběhu vláken a dalších událostí, z nichž některé jsou externí terminálu. Hráč s dokonalou znalostí fungování terminálu v tomto případě nemá dostatek informací k předpovídání následující kombinace válců, podobně jako u hráče nemajícího o terminálu žádné znalosti. Žádný z nich nebude schopen předpovědět bezchybně následující kombinace válců a z jejich pohledu se terminál bude chovat náhodně, i když možná s různým rozdělením pravděpodobností. Jako příklad můžeme uvést pohyb kulečnickové koule po stole. Matematický stůl je dokonale rovný, koule má přesnou váhu, je dokonale kulatá, neexistuje tření mezi vzduchem a koulí, povrchem stolu a koulí atd., díky čemuž je možné naprosto přesně popsat její pohyb i polohu v daném čase. Takovýto by mohl být pohled hráče matematik na terminál, u kterého by znal stav generátoru pseudonáhodných čísel i stav algoritmů herní matematiky. Takovýto hráč by nahlížel na terminál jako na deterministické zařízení (bez náhody) a domníval se, že bude schopen dokonale předpovědět výhry, které padnou. Skutečný kulečnickový stůl však má drobné nerovnosti, koule není dokonale kulatá, váha jedné koule se nepatrně liší od „stejně“ další koule, měření průměru koule i její váhy bude zatíženo chybou měření a měřidla samotného, bude existovat tření mezi povrchem stolu, koulí a vzduchem atd. Všechny tyto okolnosti mají za následek drobné odchylky v pohybu koule po stole. Tyto odchylky se v průběhu pohybu koule akumulují a je možné je předpovědět jen na několik málo okamžiků dopředu. Skutečná dráha koule se proto rychle začne odchylovat od matematikou daného předpokladu a koule nakonec neskončí na vypočteném místě. Toto je i případ terminálu. I když je možné na základě znalosti algoritmu a jeho počátečního nastavení předpovědět, která čísla bude pseudonáhodný generátor schopen predikovat, a mít znalost herní matematiky a na základě jí určit minimum a maximum pro povolenou výhru, není možné říci, která čísla ze správně predikované generované posloupnosti se použijí pro otáčení válců a která k jiným účelům právě díky sdílení generátoru k mnoha účelům. O výhře nebo prohře v jedné hře technické hry rozhoduje náhoda představovaná pseudonáhodným generátorem i neznámá okolnost (použití generátoru i k jiným účelům než otáčení válců, neznámý algoritmus herní matematiky). Z pohledu hráče jde tedy vždy o náhodné chování.“ Vzhledem k výše uvedenému tedy celní úřad opětovně konstatuje, že prvek náhody je u hazardních her typu iSTARS bezpochyby přítomen, jak již bylo popsáno také v odůvodněný výše.

K opětovné námitce obviněného ohledně tlačítka „info“ a informace o jeho funkci uvedené v pravidlech, kdy se tento podivuje, že o těchto skutečnostech není v protokolu o kontrole zmínka celní úřad opakovaně uvádí, že obviněnému je, vzhledem k jeho přítomnosti při zahájení kontroly v provozovně dne 3. 4. 2018, zcela jistě známo, že celní úřad neměl možnost uskutečnit kontrolní nákup (hrát hru), neboť předmětné TZ bylo při zahájení předmětné kontroly dne 3. 4. 2018 v nefunkčním stavu a kontrolní skupině byl předložen „Protokol o ukončení soutěže a předání“, ve kterém je uvedeno ukončení her ke dni 27. 3. 2018. Ani na základě výzvy ze strany kontrolní skupiny celního úřadu se obviněnému následně nepodařilo TZ zprovoznit. Není tedy pravdou obviněným tvrzená ignorace a nevyzkoušení těchto tlačítek ze strany kontrolního orgánu celní správy, neboť vzhledem k nefunkčnosti TZ tato tlačítka a jejich funkci kontrolní skupina ani vyzkoušet nemohla. Celní úřad opakovaně uvádí, že nezpochybňuje funkci tlačítka „Info“ a tlačítka pro vypnutí a zapnutí vizualizace na technických zařízeních typu iSTARS, avšak konstatuje, že tyto funkce nezpůsobují absenci prvku náhody, což podrobně odůvodnil výše.

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě č.j. 22 Af 19/2015-150 bylo potvrzeno rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu, kterým byla v daném případě uložena pokuta za porušení ustanovení § 4 odst. 1 zákona o loteriích, které naplňuje skutkovou podstatu správního deliktu podle ustanovení § 48 odst. 1 písm. c) téhož zákona, a to tím, že byla provozována loterie a jiná podobná hra prostřednictvím technického zařízení označeného jako „Quiz“ nebo „Kvíz vědomostní“ bez povolení Ministerstva financí v provozovnách specifikovaných v rozhodnutí pod body 1 až 47. Rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 136/2018-32 pak následně zamítl kasační stížnost žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 3. 2018, č. j. 22 Af 19/2015 – 150, kdy mj. dospěl také k závěru, že pro posouzení přítomnosti prvku náhody je rozhodující, jaký je průběh hry z pohledu jejího hráče, tedy zda je při hraní přítomna nějaká jemu neznámá okolnost, kterou nemůže ovlivnit a která má vliv na výhru nebo prohru. Z výše uvedeného tedy jednoznačně vyplývá, že se v daném případě jednalo o hazardní hru (dříve loterii a jinou podobnou hru), která byla provozována bez

povolení, což bylo také soudy potvrzeno. Skutečnost, že hazardní hra provozovaná obviněným prostřednictvím předmětného TZ obsahuje kumulativně všechny znaky hazardní hry dle ustanovení § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách (stejně tak ustanovení § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018), tj. i přítomnost prvku náhody či neznámé skutečnosti, byla celním úřadem již dostatečně podrobně popsána v odůvodnění výše.

Co se tvrzení obviněného ohledně „Banku otázek“ a „Banku dovedností“ a tvrzení obviněného, že cit. „výše výhry je pro jednotlivá kola přidělována pevnou rovnicí, a nikoliv náhodně generována na válcích“, což má vyplývat z části posudků z Žilinskej univerzity uvedených ve vyjádření I týče, pak celní úřad opět odkazuje na svou argumentaci v odůvodnění výše, ze které jednoznačně vyplývá, že hry typu iSTARS obsahují kumulativně všechny znaky hazardní hry dle ustanovení § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách (stejně tak ustanovení § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018).

Princip a průběh hry typu iSTARS (tj. stejné hry provozované obviněným prostřednictvím TZ) celní úřad popsal podrobně výše, a to na základě svých znalostí předmětné hry získaných v rámci úřední činnosti; zdokumentovaného kontrolního nákupu uskutečněného dne 28. 3. 2018 v rámci kontrolních úkonů realizovaných Celním úřadem pro Jihočeský kraj a popisu hry iSTARS tak, jak je Celnímu úřadu pro Jihočeský kraj známa z jeho úřední činnosti (viz protokol o kontrole č.j. 34397-20/2018-520000-61 vč. audiovizuálních záznamů a fotodokumentace a protokol o kontrole č.j. 34210-18/2018-520000-61), a dále z obsahu znaleckého posudku ITC iSTARS. Obviněným navrhaný vyšetřovací pokus spočívající v opětovném zprovoznění TZ zástupcem společnosti [REDAKCE] by nepřinesl k objasnění skutkového stavu věci, který existoval v inkriminovaném čase, kdy byl přístroj fakticky provozován, žádné nové skutečnosti, které by měly vliv na výsledek předmětného řízení o přestupku, a to zejména s ohledem na to, že TZ tvoří spolu se serverem funkčně nedělitelný celek, kdy při odpojení od serveru není koncové zařízení funkční a nelze jej použít samostatně. Hazardní hra provozovaná prostřednictvím TZ tedy funguje tzv. on-line na základě internetového připojení ke vzdálenému serveru a prostřednictvím internetového připojení jsou také prováděny i veškeré jeho softwarové změny a aktualizace, proto by nebylo bezpochyby zajištěno, že při opětovném zprovoznění TZ (tj. jejich připojení k síti internet zajišťující spojení se vzdáleným serverem) bude verze softwaru v té stejné verzi jako v okamžiku jejich provozování v provozovně. Dále je také nutno uvést, že obviněný má spolu se společností [REDAKCE] společný zájem na výsledku zkušebního provozu TZ a jsou proto motivováni zajistit zjištění, která neodpovídají stavu, v jakém byla technická zařízení provozována. V neposlední řadě je také nutno uvést, že určující je, jaký je průběh hry z pohledu jejího hráče, tedy zda je při hraní přítomna nějaká jemu neznámá okolnost, kterou nemůže ovlivnit a která má vliv na výhru nebo prohru nikoliv to, jaké modality obsahuje software technického zařízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32). Celní úřad vzhledem k výše uvedenému konstatuje, že obviněným navrhaný vyšetřovací pokus považuje za nadbytečný, jehož provedení by nemělo žádnou důkazní hodnotu, nevnese do předmětného řízení žádné nové skutečnosti, a proto k němu nebude celním úřadem přistoupeno.

K žádosti obviněného o vyhotovení kopie posudku ITC iSTARS celní úřad uvádí, že tento byl od okamžiku zahájení řízení součástí spisového materiálu. Podle ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu je s právem nahlížet do spisu spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části. Obviněný svého práva využil a dne 18. 12. 2018 se dostavil na celní úřad za účelem nahlížení do spisu. V rámci tohoto úkonu mu byl předložen spisový přehled správního spisu sp. zn. 34241/2018-590000-12, ve kterém byl uveden seznam všech dokumentů zařazených do spisu ke dni 18. 12. 2018, vč. předmětného posudku. Kopie správního spisu pak byla následně obviněnému předána na elektronickém nosiči dat (CD disku) – viz protokol o nahlížení do spisu č.j. 34241-34/2018-590000-12. O skutečnosti, že obsah předmětného posudku je obviněnému znám pak není pochyb, neboť se k němu obsáhle vyjadřuje ve svém vyjádření II.

Co se obviněným navrhaného ústního jednání týče, pak celní úřad uvádí, že podle ustanovení § 80 odst. 2 zákona o přestupcích návrh obviněného na nařízení ústního jednání zamítl, neboť tento v podání neuvedl žádné skutečnosti, kterými by prokazoval, že konání ústního jednání je nezbytné k uplatnění

jeho práv – podrobně viz Usnesení č.j. 34241-33/2018-590000-12. Celní úřad dále uvádí, že navrhovaný výslech znaleců Institutu pro testování a certifikaci považuje v daném řízení za nadbytečný a jako takový jej odmítá, neboť nemá pochybnosti o obsahu a správnosti posudku ITC iSTARS. Obviněný ve svém vyjádření I uvedl, že požaduje výslech těchto znaleců z důvodu, aby jim mohl klást doplňující otázky k věci a k jejich znaleckým závěrům, přičemž tyto případné otázky nijak dále nespecifikoval. Jak již bylo uvedeno výše, obviněný měl dostatek možností a času seznámit se s obsahem posudku iSTARS a své případné výhrady a připomínky k tomuto posudku uplatnit v rámci vedeného řízení o přestupku, což učinil ve svém vyjádření II. Celní úřad rovněž považuje za nadbytečný navrhovaný výslech znalce pana [REDAKCE] z Ústavu soudního inženýrstva Žilinské univerzity v Žilině, neboť obviněný nepředložil žádné skutečnosti, které by jeho realizaci odůvodňovaly. Celní úřad nemá pochyb o zjištěném skutkovém stavu věci během předmětného řízení, a tento výslech by do vedeného řízení nevnesl žádné nové skutečnosti, které by měly vliv na tento zjištěný skutkový stav věci, a tím i výsledek vedeného řízení o přestupku. Jak již clení úřad uvedl několikrát výše, tak pro posouzení přítomnosti prvku náhody je rozhodující, jaký je průběh hry z pohledu jejího hráče, tedy zda je při hraní přítomna nějaká jemu neznámá okolnost, kterou nemůže ovlivnit a která má vliv na výhru nebo prohru (viz rozsudek NSS ze dne 17. 10. 2018, č.j. 1 As 136/2018-32). Znalecké posudky tak v této věci nelze posuzovat optikou ustanovení § 56 správního řádu, neboť neřeší odborné otázky, na jejichž posouzení závisí rozhodnutí správních orgánů a celní úřad tak výsledky znaleců ohledně skutkových zjištění považuje za nadbytečné. Celní úřad doplňuje, že součástí spisovného materiálu je obviněným předložený posudek z Žilinské univerzity iSTARS, který dle informací v předmětném posudku uvedených vypracoval právě znalec pan [REDAKCE]. Tento posudek, resp. jeho obsah je pro celní úřad dostatečně srozumitelný, aby jej, jako obviněným navrhovaný důkaz bylo možno vyhodnotit, a k jeho závěrům se vyjádřit, což celní úřad podrobně učinil v odůvodnění výše.

IV.

Podstatou této části je tvrzení „*liberace*“ obviněného, kdy tento argumentuje ve smyslu, že celní správa při kontrolách v roce 2017 zaměřených na dodržování zákona o hazardních hrách neoznačila předmětné typy technických zařízení (iSTARS) za taková, jež by porušovala ustanovení tohoto zákona. K tomuto obviněný přílohou vyjádření I předkládá cit. „*k důkazu námátkou tři dokumenty týkající se posuzování zařízení I-STAR celní správou v roce 2017*“ a dále navrhuje, aby si celní úřad vyžádal k důkazu od všech ostatních celních úřadů v České republice protokoly o kontrolách dodržování zákona o hazardních hrách z roku 2017, v rámci kterých byly kontrolovány zařízení iSTARS.

ad IV. – vyjádření celního úřadu:

Co se obecně liberačních důvodů týče, platí, že osoba za přestupek neodpovídá, jestliže vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila. Za veškeré úsilí ve smyslu daného liberačního důvodu je pak třeba považovat soubor opatření a činností, které mají preventivní účel a jsou dostatečné k tomu, aby zabránily porušování či neplnění právních povinností za běžných okolností (srov. PRÁŠKOVÁ, H. *Základy odpovědnosti za správní delikty*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, 321 s.). Celní úřad nejprve konstatuje, že obviněný nesprávně uvádí znění § 128 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018, neboť ustanovení § 128 bylo účinné v zákoně o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2017. Vzhledem k tomu, že obviněný protiprávní jednání páchal v období od 3. 1. 2018 do 27. 3. 2018 nebude se celní úřad k námitce liberace ve smyslu ustanovení § 128 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (obviněným nesprávně uveden § 128 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018) vyjadřovat, protože předmětné ustanovení pozbylo účinnosti již před spácháním protiprávního jednání a jeho znění je tedy pro dané řízení nepodstatné. K námitce liberace podle ustanovení § 21 zákona o přestupcích ve spojení s ustanovením § 23 zákona o přestupcích celní úřad uvádí, že tvrzení obviněného ohledně obecně známých informací týkajících se výsledků jím zmiňovaných kontrol provedených celní správou v průběhu roku 2017 s tím, že obviněný měl informace o závěrech těchto kontrol od společnosti [REDAKCE] nikterak neprokazuje. Sám obviněný v průběhu kontroly ani jednou tuto skutečnost, tj. že by mu byly výsledky kontrol zaměřených na dodržování ustanovení zákona o hazardních hrách provedených celní správou v průběhu roku 2017 známy, neuvedl. Dále také ani nevznesl námitku, že by na základě výsledků těchto kontrol cítil právní jistotu spočívající v tom, že předmětné TZ a hry jeho prostřednictvím provozované nepodléhají ustanovením zákona o hazardních hrách, ačkoli mu už v době kontroly bylo dobře známo,

že je mu za vinu kladeno nelegální provozování hazardní hry právě v souvislosti s TZ iSTARS, které bylo v době kontroly v provozovně rovněž zajištěno. Jak naopak vyplývá z prohlášení obviněného uvedeného v záznamu o podaném vysvětlení č.j. 23677-2/2018-590000-61 ze dne 3. 4. 2018, kdy mj. uvádí cit. *Pronajal jsem prostor v dobré víře. Pouze dodávám, že mi bylo řečeno [redacted], že je vše podle zákona. Dále už nic k tomu nemám.*“ spolehl se tento pouze na uvedené „ubezpečí“, že umístění TZ je „podle zákona“, aniž by si tuto skutečnost jakkoliv ověřil. Z obsahu spisového materiálu také vyplynulo, že v provozovně byly v minulosti umístěny výherní hrací přístroje v souladu se zákonem o loteriích - viz např. prohlášení obviněného zaznamenaná v záznamu o podaném vysvětlení č.j. 23677-2/2018-590000-61. V této souvislosti lze obviněného označit jako osobu, která není v oblasti provozování hazardních her žádným „nováčkem“, kdy lze důvodně předpokládat, že mu problematika tzv. „kvízomatů“ byla známa. Jen těžko se lze domnívat, že obviněnému nebylo podezřelé umístění předmětného TZ, jehož vizualizace je nápadně podobná původním výherním hracím přístrojům, bez platného povolení, když v minulosti bylo k provozování výherních hracích přístrojů vyžadováno povolení a splnění nemalého množství zákonných podmínek (zákonná omezení hry osobám mladším 18 let, odvod daně z hazardních her, umístění herního řádu...atd.). Taktéž je vysoce nepravděpodobné, že došlo ke změně klientely provozovny a rovněž se nelze domnívat, že tato klientela změnila svoji poptávku po hazardní hře na vědomostně orientované soutěže. Obviněný měl tedy bezpochyby z důvodu právní opatrnosti při vynaložení náležité odborné péče, jak mu ukládají příslušné právní předpisy [např. zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů nebo zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů...apod.] v souladu s obecným principem „*Vigilantibus iura scripta sunt*“ (práva patří bdělým) minimálně předpokládat, že předmětná TZ (obdobně jako jiná výherní technická zařízení umístěná dříve v provozovně v souladu se zákonem o loteriích) slouží k provozování hazardní hry a lze je tedy provozovat pouze na základě příslušných povolení. K této problematice se také dále např. vyjádřil Krajský soud v Plzni ve svém rozsudku č.j. 57 Af 23/2016 ze dne 30. 11. 2017, který mj. zmiňuje ve svém vyjádření I sám obviněný, a ve kterém tento soud tzv. „*Kvízomaty*“ jednoznačně označil jako technická zařízení podléhající zákonu o loteriích. Pokud tedy obviněný ke zjištění správného a právně nezávadného stavu nevynechal náležitou odbornou péči a spoléhal se pouze na ujištění „*že je vše podle zákona*“, nelze pak v žádném případě tuto jeho nedbalost považovat za úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránil. Z ustálené judikatury správních soudů plyne, že liberační důvody představují výjimku z principu objektivní odpovědnosti, tudíž jsou určeny k aplikaci pouze ve výjimečných případech. Poukázat lze např. na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 20. 6. 2016, č. j. 30 Af 42/2014-71, který v této souvislosti judikoval, že „*možnost liberace jako taková je institutem výjimečným, dopadajícím v podstatě jen na případy, kdy pachatel správního deliktu vyvinul veškeré možné úsilí, které po něm lze rozumně požadovat, aby překonal nebo odvrátil objektivní a zcela mimořádnou okolnost, která mu bránila ve splnění jeho povinnosti.*“ Obdobně též v rozsudku ze dne 14. 3. 2016, č. j. 30 A 8/2014-57, Krajský soud v Brně konstatoval, že osoba domáhající se aplikace liberačních ustanovení „*musí prokázat, že byla učiněna veškerá rozumná opatření, aby ke správnímu deliktu nedošlo, přičemž skutečnost, že taková opatření mohou být organizačně náročná či ekonomicky méně efektivní ještě neznamená, že je vůbec není možné požadovat. Nelze totiž bez dalšího říci, že po pachateli správního deliktu nelze požadovat takové úsilí, které by pro něj představovalo např. zvýšené náklady.*“ Rovněž Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 4. 2017 č. j. 1 As 163/2016-76 uvedl, že k naplnění podmínek liberace musí dotčené osoby prokázat, že provedly veškerá technicky možná opatření vhodná k zabránění tomuto protiprávnímu stavu, a nepostačí jejich poukaz na to, že tato technicky možná opatření po nich nebylo možno spravedlivě požadovat, protože by nebyla ekonomická. Je tedy nesporné, že podle judikatury správních soudů je nutné na liberaci pohlížet jako na institut výjimečný, který lze uplatnit jen v úzce vymezeném okruhu odůvodněných případů. Současně přitom platí, že ani sama dobrá víra, pokud by byla skutečně prokázána, není dostatečným důvodem pro zproštění obviněného odpovědnosti za předmětný přestupek. Právnická osoba může být odpovědnosti zproštěna pouze tehdy, jestliže „*prokáže veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila*“. Obecně platí, že skutečnost, že v jiném případě správní orgán nezahájil sankční řízení (byť za srovnatelných skutkových okolností), nemůže představovat ustálenou správní praxi, jež by založila legitimní očekávání odvolatele, že v jeho případě nebude řízení o uložení sankce zahájeno (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 1 As 95/2013-31). Obdobně lze rovněž poukázat, že zásada legitimního očekávání nemá absolutní povahu, nýbrž je omezena zejména zásadou legality (srov. např.

rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2010, č. j. 1 Afs 50/2009-233, a ze dne 31. 1. 2018, č. j. 3 Afs 257/2016-44).

V této věci však nejde o otázku liberačních důvodů, ale spíše o to, zda úkony některých celních úřadů spočívající v závěru o neshledání porušení právních předpisů při dozorové činnosti na úseku hazardních her, jsou důvodem k vyvolání přesvědčení obviněného o tom, že jednal podle stanovených zákonných pravidel, a zda takové závěry brání zdejšímu celnímu úřadu uložit správní trest za přestupek. Celní úřad se závěry předestřenými obviněným souhlasit nemůže. Předně je potřeba uvést, že aby obviněný nabyl oprávněně přesvědčení o tom, že jeho činnost je souladná se zákonem, musí být úkony nejen vůči němu činěnými dozorovými orgány prováděny dlouhodobě a konzistentně. Součástí vyjádření obviněného byly listiny, které se zaobíraly dozorem realizovaným celními úřady na úseku hazardních her, a které mají závěry obviněného dle jeho mínění potvrdit, konkrétně: Vyrozumění o vrácení spisu Celního úřadu pro Ústecký kraj č.j.: 50172-2/2017-620000-12, kde je uvedeno, že celní úřad jemu došlý podnět k zahájení řízení o přestupku odložil, neboť nebylo možné prokázat, že technické herní zařízení je hazardní hrou; Protokol o kontrole Celního úřadu pro Jihomoravský kraj č.j.: 73621-12/2017-530000-61, jenž kontroloval, zda jsou provozovaná technická zařízení na základě řádného povolení provozována v souladu s podmínkami povolení, kdy nad rámec zaměření kontroly bylo konstatováno (bez kontrolního závěru), že vyjma kontrolovaných technických zařízení se v místě kontroly nachází technická zařízení i-STARS a Protokol o kontrole Celního úřadu pro Jihomoravský kraj č.j.: 39574-7/2017-530000-61, který obsahuje informaci, že bylo provedeno šetření v protokole uvedeném místě, kde byla provozována technická zařízení i-STARS, přičemž tento obsahuje popis toho, jakým způsobem probíhají činnosti organizačně technického charakteru s ohledem na stanovený předmět kontroly se závěrem, že nebylo zjištěno porušení zákona. K výše uvedeným listinám celní úřad uvádí, že jejich obsah nerozporuje, avšak je toho názoru, že ani na základě závěrů v listinách uvedených nemohl obviněný nabýt oprávněně přesvědčení, že je jeho činnost v souladu se zákonem o hazardních hrách, přičemž celní úřad opětovně poukazuje na skutečnost, že obviněný v průběhu kontroly ani jednou nezmínil fakt, že by mu tyto listiny byly známy. Obecně lze ke kontrolám zaměřeným na dodržování ustanovení zákona o hazardních hrách realizovaným celní správou v průběhu roku 2017 uvést, že v okamžiku vyhodnocení kontrolních zjištění nebylo najisto postaveno, zda se v případě her provozovaných prostřednictvím technického zařízení typu iSTARS jednalo o hazardní hry podle zákona o hazardních hrách založené na kombinaci náhodného a znalostního či dovednostního principu podle zákona o hazardních hrách či nikoliv. V průběhu předmětného řízení však bylo prokázáno, že prostřednictvím předmětného TZ byla provozována hazardní hra ve smyslu ustanovení § 3 zákona o hazardních hrách (stejně tak ustanovení § 3 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018) založená na kombinaci náhodného a znalostního či dovednostního principu. Lze tedy souhlasit s obviněným a konstatovat, že došlo ke změně rozhodovací praxe, kdy je však nutno uvést, že pro tuto změnu existují relevantní důvody (např. posudek iSTARS nebo rozsudek Krajského soudu v Ostravě č.j. 22 Af 19/2015-150 a rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 136/2018-32), pro které je možno k této změně přistoupit. Výše uvedené podporuje např. také rozsudek Krajského soudu v Brně č.j. 62 Af 22/2015-53, ve kterém je mj. uvedeno cit. „Podle žalobce dále byla postupem žalovaného porušena zásada legitimního očekávání, neboť správce daně i v době po vydání rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 23.4.2009, č.j. 9 Afs 93/2008-43 a č.j. 9 Afs 95/2008-47, v rámci své správní praxe závěry z těchto rozhodnutí plynoucí neaplikoval. K tomu zdejší soud uvádí, že zásadu legitimního očekávání nelze vykládat tak, že zakládá právo na trvalou a neměnnou rozhodovací praxi případů skutkově shodných či podobných. Pakliže pro to jsou relevantní okolnosti (...), je změna rozhodovací praxe (...) ospravedlnitelná.“ Z výše uvedeného vyplývá, že obviněný nevynaložil veškeré úsilí směřující k zabránění porušení předmětného právního předpisu a celní úřad je nucen konstatovat, že nebyly naplněny podmínky pro uplatnění liberačního ustanovení nebo případně pro zproštění odpovědnosti za přestupek. Z výše uvedených důvodů také celní úřad odmítá návrh obviněného ohledně vyžádání si kontrolních protokolů týkajících se kontrolních zjištění při kontrolách dodržování zákona o hazardních hrách realizovaných v roce 2017 ze všech celních úřadů v České republice jako nadbytečný, který by nevnesl do daného řízení žádné nové skutečnosti.

V.

Následně obviněný uvádí, že cit. „*k věci k důkazu doplňuje 4x protokol o kontrole zařízení I-STAR od Celního úřadu pro Jihočeský kraj, kde celní úřad podrobněji se pokusil zmapovat funkce a principy her.*“, přičemž dále obsáhle hodnotí obsah těchto protokolů s tím, že částečně dokládají jeho tvrzení v předmětném řízení o přestupku.

ad V. – vyjádření celního úřadu:

Předmětné protokoly Celního úřadu pro Jihočeský kraj se týkají dozorové činnosti na úseku hazardních her, přičemž částí popisují funkci a principy technických zařízení Diamond level a technických zařízení iSTARS, kdy je celní úřad důvodně přesvědčen, že potvrzují závěry uvedené v odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Protokol o kontrole č.j. 34210-18/2018-520000-61 na str. 4 popisuje vzhled technického zařízení iSTARS. Vzhledem k tomu, že na technických zařízeních typu iSTARS nešla spustit hra, je na str. 9 a násl. protokolu popisován průběh tohoto typu hry tak, jak je dotčenému celnímu úřadu znám z jeho vlastní úřední činnosti. Z dotčeného protokolu o kontrole pak plyne závěr, že se u tohoto typu zařízení jedná o hazardní hru založenou na kombinaci náhodného, znalostního a dovednostního principu, kdy návratnost vloženého vkladu po započítání hry již není zaručena.

Protokol o kontrole č.j. 34767-22/2018-520000-61 popisuje technická zařízení a průběh hry typu Diamond level tak, jak je dotčenému celnímu úřadu znám z jeho vlastní činnosti. Vzhledem k tomu, že v protokole nejsou popisovány hry typu iSTARS, není tento v daném řízení podstatný.

Protokol o kontrole č.j. 34764-19/2018-520000-61 na str. 6 a násl. popisuje průběh hry typu iSTARS tak, jak je dotčenému celnímu úřadu znám z jeho vlastní činnosti, neboť technická zařízení nešla spustit. Z dotčeného protokolu pak opět mj. plyne závěr, že se v případě hry typu iSTARS jedná o hazardní hru založenou na kombinaci náhodného, znalostního a dovednostního principu, kdy návratnost vloženého vkladu po započítání hry již není zaručena.

Protokol o kontrole č.j. 34397-20/2018-520000-61 pak na str. 5 a násl. popisuje fakticky provedený kontrolní nákup spočívající v kontrolní hře na technických zařízeních iSTARS, přičemž průběh kontrolní hry potvrzuje průběhy her typu iSTARS popsané v protokolech č.j. 34210-18/2018-520000-61 a č.j. 34764-19/2018-520000-61. Z dotčeného protokolu pak opět mj. plyne závěr, že se v případě hry typu iSTARS jedná o hazardní hru založenou na kombinaci náhodného, znalostního a dovednostního principu, kdy návratnost vloženého vkladu po započítání hry již není zaručena.

K námitkám obviněného se celní úřad již vyjadřoval výše, nicméně pro úplnost celní úřad uvádí následující. Obviněný své námitky směřuje do stavu, z něhož má být patrné, že hra typu iSTARS není ovlivněna prvkem náhody či předem neznámé okolnosti, pakliže hráč má dostatečné informace jemu poskytnuté prostřednictvím pravidel soutěže, potažmo tlačítka „*Info*“ v návaznosti na možnost vypnutí vizualizace. Jak ovšem celní úřad uvedl výše, prvek náhody či předem neznámé okolnosti nelze postavit pouze na informovanosti hráče, ale je nutno přibrat další okolnosti, které ovlivňují výsledek hry. V tomto směru celní úřad odkazuje na příslušnou pasáž odůvodnění tohoto rozhodnutí. Celní úřad v této věci rovněž nijak nezpochybnuje tvrzení obviněného, že lze vypnout vizualizaci, přičemž však tato skutečnost nemá na průběh hry v podstatě žádný vliv. Co se týče nepřezkoumatelnosti kontrolních závěrů, kdy orgány celní správy ani v jednom případě nevyzkoušely možnost splnění dovednostního úkolu, lze uvést že hra typu iSTARS umožňuje jakémukoliv hráči hrát způsobem, kdy ignoruje otázky či úkoly a tato námitka tak není pro posouzení toho, zda je ve hře iSTARS prvek náhody přítomen relevantní. Co se týče možnosti náhledu, na další průběh soutěže a náhody, v podrobnostech lze opět odkázat na příslušnou pasáž odůvodnění tohoto rozhodnutí. Celní úřad konstatuje, že částí předmětných protokolů týkající se hry iSTARS nevyvrací, ale naopak potvrzují závěry uvedené celním úřadem v odůvodněný výše a jiný právní názor obviněného na posuzovanou problematiku, nezakládá vadu v postupu celního úřadu.

VI.

V této části se obviněný věnuje posudku ze Žilinské univerzity iSTARS a posudku ITC iSTARS, kdy dle jeho mínění je třeba vypracovat další posudek, neboť výsledky zkoumání jsou v těchto posudcích rozdílné a na podporu cituje z pravidel pro hodnocení znaleckých posudků stanovená Ústavním soudem ČR např. v nálezů ze dne 30.4.2007, sp. zn. III. ÚS 299/06. Dále pak konstatuje, že trvá na provedení vyšetřovacího pokusu na zadrženém TZ za účelem odstranění pochybností o tom, zda je pravdivý posudek ITC iSTARS nebo posudek Žilinské univerzity iSTARS.

ad VI. – vyjádření celního úřadu:

Celní úřad konstatuje, že posudek Žilinské univerzity iSTARS předložený obviněným již důkladně vyhodnotil, a to i ve vztahu k posudku ITC iSTARS v odůvodnění výše a na toto plně odkazuje. Celní úřad k obviněným navrhovanému vyšetřovacímu pokusu opakovaně uvádí, že tento považuje za bezpředmětný, přičemž k důvodům, pro které tento pokus v daném řízení odmítl, se již opět vyjádřil v odůvodnění výše.

VII.

Obviněný v této části mj. konstatuje, že není provozovatelem nepovoleného hazardu a tuto otázku je dle jeho mínění nutno řešit se společností [REDAKCE], přičemž opět uvádí, že není odpovědný za přestupek z důvodu liberace. Závěrem obviněný konstatuje, že považuje postup celní správy za nezákonný a navrhuje, aby zadržení věci bylo zrušeno, řízení zastaveno a technické zařízení vráceno do provozovny nebo jeho provozovateli - společností [REDAKCE]

ad VII. – vyjádření celního úřadu:

Celní úřad konstatuje, že skutečnosti, na základě kterých je nutno na obviněného pohlížet jako na provozovatele hazardní hry dle ustanovení § 5 zákona o hazardních hrách (stejně tak ustanovení § 5 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018) a že hry provozované prostřednictvím předmětného TZ naplňují kumulativně všechny znaky hazardní hry dle ustanovení § 3 zákona o hazardních hrách (stejně tak ustanovení § 3 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018), již dostatečně podrobně uvedl v odůvodnění výše. Stejně tak se také vyjádřil k obviněným tvrzenému důvodu liberace. Protože bylo bezpochyby prokázáno, že předmětné TZ bylo užito ke spáchání přestupku, bylo v souladu s ustanovením § 53 odst. 1 zákona o přestupcích zabránno, tak jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Vyjádřením II se částečně prolínají obdobné či stejné námitky a návrhy, které již obviněný uvedl ve svém vyjádření I. Obviněný zde opakovaně předestírá svůj názor, že se cit. „u zařízení I-Star nejedná o žádnou hazardní hru, ve které by o výhře nebo prohře rozhodovala náhoda. Rozhodně se na zařízení nedá hrát žádná hazardní válcová hra, jak se mylně domnívá celní úřad.“, přičemž odkazuje mj. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2018 sp. zn. 1 As 136/2018, ze kterého dle obviněného vyplývá cit. „V dané věci tedy krajský soud ani Nejvyšší správní soud vůbec nezpochybňoval, že se jedná o vědomostní soutěž (...), ačkoliv bylo použito shodné grafické pozadí válců zobrazující výši výhry v soutěžních otázkách ve vědomostní otázce pomocí symbolů na válcích jako u soutěží i-Stars, soudy tedy vůbec neměly za to, že by se jednalo o skrytou loterijní (dnes hazardní) válcovou hru nebo něco podobného.“ následně uvádí obsáhlou argumentaci, jejíž podstatou je tvrzení obviněného, že hráč v podstatě vždy vyhrává a rozporuje označení otázek celním úřadem jako výherní a nevýherní. Dále obviněný uvádí, že výhra nebo prohra je však už pouze a jen otázkou znalostí a dovedností soutěžícího s tím, že soutěžící může vždy vyhrát více, než do soutěže vložil a odkazuje v této souvislosti na kontrolní protokoly Celního úřadu pro Jihočeský kraj předložené celnímu úřadu v příloze vyjádření I. Následně obviněný ve vyjádření II uvádí cit. „K posudkům zpracovaným Institutem pro testování a certifikaci Zlín k zařízením I-STAR dále obviněný uvádí, že závěry těchto posudků nemohou obstát.“, což dále obsáhle zdůvodňuje.

Celní úřad k obsahu **vyjádření II** konstatuje:

Co se rozsudku Krajského soudu v Ostravě č.j. 22 Af 19/2015-150 a s ním spojeného rozsudku NSS č.j. 1 As 136/2018-32 týče, pak celní úřad odkazuje na svá vyjádření v odůvodnění výše. Celní úřad pro úplnost doplňuje, že není pravdou obviněným tvrzená skutečnost cit. „soudy tedy vůbec neměly za to,

že by se jednalo o skrytou loterijní (dnes hazardní) válcovou hru nebo něco podobného.“ a opakovaně uvádí, že rozsudkem KS č.j. 22 Af 19/2015-150 bylo potvrzeno rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu, kterým byla v daném případě uložena pokuta za porušení ustanovení § 4 odst. 1 zákona o loteriích, které naplňuje skutkovou podstatu správního deliktu podle ustanovení § 48 odst. 1 písm. c) téhož zákona, a to tím, že byla provozována loterie a jiná podobná hra prostřednictvím technického zařízení označeného jako „Quiz“ nebo „Kvíz vědomostní“ bez povolení Ministerstva financí v provozovných specifikovaných v rozhodnutí pod body 1 až 47. Rozsudek NSS č.j. 1 As 136/2018-32 pak následně zamítl kasační stížnost žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 3. 2018, č. j. 22 Af 19/2015 – 150, kdy mj. dospěl také k závěru, že pro posouzení přítomnosti prvku náhody je rozhodující, jaký je průběh hry z pohledu jejího hráče, tedy zda je při hraní přítomna nějaká jemu neznámá okolnost, kterou nemůže ovlivnit a která má vliv na výhru nebo prohru. Z výše uvedeného tedy jednoznačně vyplývá, že se v daném případě jednalo o hazardní hru (dříve loterii a jinou podobnou hru), která byla provozována bez povolení, což bylo také soudy potvrzeno. Skutečnost, že hazardní hry provozované prostřednictvím technického zařízení typu iSTARS obsahují kumulativně všechny znaky hazardní hry dle ustanovení § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách (stejně tak ustanovení § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018), tj. i přítomnost prvku náhody či neznámé skutečnosti, byla celním úřadem rovněž již dostatečně podrobně popsána v odůvodnění výše.

Jde-li o rozsáhlé námitky a výhrady obviněného ke znaleckému posudku ITC iSTARS, tak s těmi se celní úřad neztotožňuje, kdy tyto navíc považuje za v podstatě nadbytečné, neboť jak již několikrát uvedl výše, tak při svém rozhodování vycházel zejména z posouzení hry z pohledu hráče, kdy je určující, jaký je průběh hry z jeho pohledu, tedy zda je při hraní přítomna nějaká jemu neznámá okolnost, kterou nemůže ovlivnit a která má vliv na výhru nebo prohru – nikoliv to, na jakém technickém principu hra funguje, příp. jaké modality obsahuje software technického zařízení. Celní úřad se přesto k námitkám stručně vyjádří. Co se námitky obviněného, že v posudku ITC iSTARS je uvedeno, že „došlo k nenávratné ztrátě části programu“ a znalci posuzovaná hra iSTARS je proto odlišná od hry provozované obviněným týče, pak celní úřad tuto odmítá, neboť na základě porovnání posudku ITC iSTARS, posudku z Žilinskej univerzity iSTARS, popisu kontrolních nákupů – her na TZ iSTARS a s nimi spojených audiovizuálních záznamů a fotokokumentace lze jednoznačně konstatovat, že se v daném případě jedná o zcela totožné hry se shodným principem a průběhem, a to zejména z pohledu hráče. Dále není pravdou obviněným tvrzené zamlčení funkce tlačítka Info (které však na posouzení her jako hazardních nic nemění, jak již celní úřad zdůvodnil výše) jak vyplývá např. ze stran posudku ITC iSTARS (např. str. 4, 11 a 12 dodatku č. 1 posudku). Jde-li o námitku obviněného, že ve znalci ITC Zlín zapoměli v posudku uvést, že soutěž bez vizualizace je tatáž soutěž, jen je vypnuto grafické pozadí válců, tak tato neodpovídá zcela skutečnému stavu věci. Obviněného lze odkázat např. na str. 25, 36, 43, 49 a 53 posudku ITC iSTARS, kde je možnost hrát hru bez vizualizace zmíněna a jsou zmiňovány skutečnosti s dodatkem např. cit. „bez ohledu na to, je-li vizualizace válců zapnuta nebo ne“. Obviněný sám pak ve svém vyjádření II uvádí, že princip hry bez vizualizace, je totožný s hrou s vizualizací, což celní úřad nerozporuje, přičemž však opakovaně uvádí, že tato skutečnost nemá na přítomnost prvku náhody žádný vliv. Posudek ITC iSTARS se tak zcela logicky věnoval popisu hry s vizualizací. K „otázce poslední záchrany“ u hry iSTARS celní úřad uvádí, že souhlasí s obviněným v tom, že se tato otázka u hry iSTARS nevyskytuje, o čem nejsou v předmětném řízení žádné důvodné pochybnosti. Není tedy třeba nařizovat ústní jednání kvůli provedení vyšetřovacího pokusu za účelem názorné demonstrace existence této otázky u hry typu iSTARS ze strany znalců ITC Zlín, neboť její neexistence je v řízení dostatečně prokázána a jakékoli další dokazování této skutečnosti by tak bylo zjevně nadbytečné. Ke vztahu tlačítka „Info“ a náhodnému generování bonusových hodnot ve znaleckém posudku se již celní úřad vyjádřil výše, stejně jako k pojetí „válců“ či označení hodnot otázek a dovednostních úkolů za „výherní a nevýherní“. Z posudku ITC iSTARS dále vyplývá, že je pro průběh hry zcela nepodstatné, zda je zvolena soutěž s vizualizací či nikoli (např. str. 43,49,53 posudku ITC iSTARS), kdy se rovněž zabývá i funkcí tlačítka „Info“ (např. str. 5 a zejména str. 11 Dodatku č. 1 k ITC iSTARS), námitky obviněného tak opět nemají reálný základ. K námitce obviněného, že znalci v posudku opomněli zmínit, že v Bance otázek má soutěžící možnost odpovědět na jednotlivé odložené otázky, směřit je na jednu otázku či si nakoupit nové otázky/úkoly, celní úřad dodává, že jsou všechny tyto možnosti zmíněny např. na str. 38-39 posudku ITC iSTARS. To, že znalci při znaleckém zkoumání zjistili, že lze získat více nápořád novým vkladem do soutěže (čímž dojde k jakémusi resetu, což je

samo o sobě logické) je pro nynější rozhodnutí celního úřadu naprosto nepodstatné bez ohledu na to, že je to pro zmocněnce obviněného nová skutečnost, která není uvedena v nezávazných pravidlech hry. K výhernímu podílu se již celní úřad opět vyjádřil výše. Jde-li o třídění hráčů na „*znalé a neznalé*“, pak toto je pro celní úřad nepodstatné, neboť tyto závěry pro něj při rozhodování nebyly relevantní. S ohledem na výše uvedené celní úřad konstatuje, že námítky obviněného nejsou způsobilé vyvolat jakékoli pochybnosti o správnosti znaleckého posudku ITC iSTARS, který byl navíc použit nikoliv jako jeden z hlavních důkazů, ale pouze jako jeden z podkladů ve vztahu k dalším důkazním prostředkům, se kterými je v plném souladu, a pomocí kterých je vytvořen ucelený obraz o skutkovém stavu. Z důvodů uvedených výše je tak i zde nutno odmítnout opakovaný návrh obviněného na provedení ústního jednání za účelem provedení „*testu*“ TZ iSTARS znalci ITC Zlín jako zjevně nadbytečný, který by do řízení nevnesl žádné nové skutečnosti. Co se obviněným navržených důkazů vyžádání si protokolů o kontrole ze všech ostatních celních úřadů z roku 2017 a také protokolů o kontrole, které provedl celní úřad ve vztahu ke hře typu iSTARS z roku 2017 týče, pak celní úřad odkazuje na odůvodnění výše, kde se již s tímto návrhem obviněného vypořádal.

Celní úřad k věci dále uvádí:

Podle ustanovení § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách (stejně tak ustanovení § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018) se hazardní hrou rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost. Ustanovení § 3 odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách [stejně tak ustanovení § 3 odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018] stanoví jako druh hazardní hry technickou hru. Podle ustanovení § 42 odst. 1 zákona o hazardních hrách (stejně tak ustanovení § 42 odst. 1 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018) je technická hra hazardní hra provozovaná prostřednictvím technického zařízení přímo obsluhovaného sázejícím. Technickou hrou se rozumí zejména válcová hra, elektromechanická ruleta a elektromechanické kostky.

Podle ustanovení § 5 zákona o hazardních hrách (stejně tak ustanovení § 5 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018) se provozováním hazardní hry rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry, přičemž provozovatelem hazardní hry mohou být pouze právnické osoby, které jsou vymezeny v ustanovení § 6 zákona o hazardních hrách (stejně tak ustanovení § 6 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018). Podle ustanovení § 86 odst. 1 zákona o hazardních hrách (stejně tak ustanovení § 86 odst. 1 zákona o hazardních hrách, ve znění do 30. 6. 2018) je základní povolení rozhodnutí o udělení oprávnění k provozování druhu hazardní hry. Pokud provozovatel hazardní hry splní podmínky dané ustanovením § 87 zákona o hazardních hrách (stejně tak ustanovením § 87 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018), vydá tomuto provozovateli Ministerstvo financí základní povolení, ve kterém mj. stanoví hazardní hru, na niž se povolení vydává, její druh a podmínky jejího provozování a schválí herní plán a zařízení, jehož pomocí má být hazardní hra provozována.

Podle ustanovení § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách [stejně tak ustanovení § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018] se zakazuje provozovat hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle tohoto zákona.

Podle ustanovení § 116 zákona o hazardních hrách (stejně tak ustanovení § 116 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018) celní úřad vykonává dozor nad dodržováním tohoto zákona, podmínek stanovených v základním povolení a v povolení k umístění herního prostoru a náležitostí uvedených v ohlášení a projednává přestupky v oblasti hazardních her, s výjimkou internetových her.

Podle ustanovení § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách [stejně tak ustanovení § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018] se právnická nebo podnikající

fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 7 odst. 2 provozuje hazardní hru. Podle ustanovení § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách [stejně tak ustanovení § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018] lze za přestupek podle odstavce 1 uložit pokutu do 50.000.000 Kč, jde-li o přestupek podle písmene a), b), c), d), e), f), n) nebo r).

Podle ustanovení § 68 písm. a) zákona o přestupcích je účastníkem řízení o přestupku obviněný. Podle ustanovení § 68 písm. c) zákona o přestupcích je účastníkem řízení vlastník věci, která může být nebo byla zabráná, v části řízení, která se týká zabránění věci nebo náhradní hodnoty.

Zhodnocením zjištěných skutečností a shromážděných listin a důkazů vedených ve správním spisu pod sp. zn. 34241/2018-590000-12 a na základě výše uvedeného dospěl celní úřad k závěru, že obviněný právní předpisy jednoznačně porušil tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Ve správním spisu sp. zn. 34241/2018-590000-12 jsou mj. shromážděny tyto podklady a důkazy, na základě kterých bylo vydáno toto rozhodnutí, a kterými jsou:

- Protokol o kontrole č.j. 23677-6/2018-590000-61 – tato listina prokazuje kontrolní zjištění celního úřadu, mj. skutečnosti, že se v předmětném období v provozovně nacházelo předmětné TZ, a že jeho prostřednictvím byla obviněným v provozovně provozována hazardní hra typu iSTARS založena na kombinaci náhodného a znalostního či dovednostního principu, ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle zákona o hazardních hrách, neboť vykonával, příp. se zavázal vykonávat činnosti ve smyslu ustanovení § 5 zákona o hazardních hrách (stejně tak ustanovení § 5 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018), tj. činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry, bez nichž by nebyl faktický provoz TZ možný.
- Záznam o podaném vysvětlení č.j. 23677-2/2018-590000-61 – ve kterém sdělení obviněného mj. potvrzují fakt, že předmětné TZ bylo v provozovně provozováno v předmětném období, a že obviněný provozoval hazardní hru ve smyslu ustanovení § 5 zákona o hazardních hrách (stejně tak ustanovení § 5 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018), neboť vykonával, příp. se zavázal vykonávat činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry (tyto činnosti popsal celní úřad v odůvodnění výše), neboť bez těchto činností by nebyl faktický provoz TZ možný.
- Fotodokumentace pořízená při kontrole v provozovně dne 3. 4. 2018 – z fotodokumentace je mj. zřejmé, že v provozovně je umístěno předmětné TZ; součástí fotodokumentace jsou také fotografie provozovny.
- Smlouva o nájmu č. 2017/BHDE nazvaná Nájemní smlouva iSTARS, ze které vyplývá, že obviněný na jejím základě pronajímal společnosti ██████████ prostor, ve kterém bylo předmětné TZ umístěno a provozováno, a také že se v této smlouvě zavázal vykonávat mj. činnosti typu zajištění řádného stavu pevných elektrorozvodů v předmětu nájmu a běžnou zevní údržbu TZ, které je v této souvislosti a v souladu s ustanovením § 5 zákona o hazardních hrách (stejně tak ustanovení § 5 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018) nutno označit za činnosti související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, neboť bez těchto činností by nebyl provoz TZ možný. Ze smlouvy dále také mj. vyplynulo, že se obviněný a společnost ██████████ podíleli na výnosu z provozu předmětných TZ typu iSTAR v poměru 30 % pro obviněného ku 70 % pro společnost ██████████, z čehož vyplývá, že toto ustanovení smlouvy obviněného v podstatě k podpoře celkové výše výnosu motivovalo.
- Písemnost nazvaná „Protokol o ukončení soutěže a předání“ – důkaz o tom, že provoz předmětného TZ byl ukončen ke dni 27. 3. 2018; důkaz o tom, že obviněný spolupracoval na

ukončení provozu TZ (min. tím, že oproti tomuto protokolu předal společnosti [REDAKCE], tj. provozoval hazardní hru, neboť vykonával v souladu s ustanovením § 5 zákona o hazardních hrách (stejně tak ustanovení § 5 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018) činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.

- Úřední záznam o zadržení věci č.j. 23677-3/2018-590000-61 – tato listina prokazuje, že předmětné TZ bylo celním úřadem zadrženo (druh, počet kusů, popis, důvod zadržení).
- Protokol o ohledání č.j. 34241-30/2018-590000-12 – důkaz o tom, že se v předmětném TZ nenacházely žádné peněžní prostředky.
- Protokol o kontrole Celního úřadu pro Jihočeský kraj č.j. 34397-20/2018-520000-61 ze dne 12. 6. 2018 – část týkající se kontrolních nákupů (příloha č.j. 23255-13/2019-590000-12). Tento listinný důkaz popisuje průběh hry typu iSTARS realizované dne 28. 3. 2018 v rámci kontrolních nákupů, tj. stejného typu hry, která byla obviněným provozována prostřednictvím TZ zadrženého celním úřadem dne 3. 4. 2018 v provozovně.
- Audiovizuální záznam nazvaný IMG_2269.MOV a fotodokumentace (IMG_3942.JPG až IMG_3981.JPG a IMG_4138.JPG až IMG_4448.JPG) kontrolního nákupu - hra iSTARS popsaného v Protokolu o kontrole Celního úřadu pro Jihočeský kraj č.j. 34397-20/2018-520000-61 ze dne 12. 6. 2018 (příloha č.j. 23255-13/2019-590000-12). Tento důkaz zaznamenává průběh hry typu iSTARS realizované dne 28. 3. 2018 v rámci kontrolních nákupů, tj. stejného typu hry, která byla obviněným provozována prostřednictvím TZ zadrženým celním úřadem dne 3. 4. 2018 v provozovně.
- Protokol o kontrole Celního úřadu pro Jihočeský kraj č.j. 34210-18/2018-520000-61 ze dne 12. 6. 2018 – část týkající se popisu průběhu hry typu iSTARS tak, jak je Celnímu úřadu pro Jihočeský kraj znám z jeho úřední činnosti ke dni 28. 3. 2018 (příloha č.j. 23255-13/2019-590000-12), tj. stejného typu hry jako byla obviněným provozována prostřednictvím technického zařízení TZ zadrženým dne 3. 4. 2018 v provozovně.
- Znalecký posudek ITC iSTARS č.j. 4216000043_a a Dodatek ke znaleckému posudku č.j. 4216000043_a vč. příloh. Z posudků vyplývá, že hra typu iSTARS provozovaná TZ je hrou, do které sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje a o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost, tj. jedná se o hazardní hru dle ustanovení § 3 zákona o hazardních hrách (stejně tak ustanovení § 3 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018).

Celní úřad k věci dodává, že obviněný je povinen chovat se při svém podnikání tak, aby neporušoval zájem státu chráněný zákonem a za tímto účelem vyvíjet potřebné úsilí, pečlivost a důslednost, což v případě obviněného konstatovat nelze. Podle ustanovení § 5 zákona o přestupcích je přestupkem společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. Podle ustanovení § 22 zákona o přestupcích je odpovědnost za přestupek u podnikající fyzické osoby konstruována jako odpovědnost objektivní. Podnikající fyzická osoba se tak dopustí přestupku vždy, pokud je naplněna jeho objektivní stránka. V rámci odpovědnosti podnikající fyzické osoby se neposuzuje zavinění. To znamená, že ke spáchání přestupku postačí, je-li jednáním podnikající fyzické osoby porušen nebo ohrožen zájem společnosti. V projednávaném případě tedy postačí takové jednání, které je zákonem o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018 označené za přestupek. Pokud se protiprávního jednání dopustí zaměstnanec, který plní úkoly svého zaměstnavatele, odpovědnost vůči třetí osobě vzniká jeho zaměstnavateli s tím, že zaměstnanec odpovídá nanejvýš tomuto zaměstnavateli a protiprávní jednání je tedy přičítáno výhradně zaměstnavateli (ustanovení § 22 odst. 2 a odst. 3 zákona o přestupcích).

Celní úřad dále doplňuje, že všechny právní předpisy vyhlášené ve Sbírce zákonů jsou součástí právního řádu České republiky a jsou závazné pro všechny stejně, tj. i pro obviněného. Tato zásada znamená v podstatě povinnost všech, kteří se nacházejí v určité právně relevantní situaci, seznámit se s právními dopady svého jednání, a to případně dle okolností též ve spolupráci s osobou práva znalou (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 1 As 75/2013). V souladu se zásadou „*ignorantia iuris non excusat*“ (neznalost zákona neomlouvá) bylo věcí obviněného, aby znal příslušnou právní úpravu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 4 Ads 99/2013). Celní úřad má za jednoznačně prokázané, že obviněný provozoval hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, a tedy naplnil skutkovou podstatu přestupku podle ustanovení § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018.

Podle ustanovení § 21 odst. 1 zákona o přestupcích právnická osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila. Podle ustanovení § 23 odst. 1 zákona o přestupcích se na odpovědnost podnikající fyzické osoby za přestupek použijí obdobně ustanovení § 20 a 21, s výjimkou § 20 odst. 1 a 2 a odst. 4 písm. a) a b). Uvedená ustanovení o odpovědnosti zmírňují přílišnou tvrdost objektivní odpovědnosti podnikající fyzické osoby, pokud tato prokazatelně prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti nevzniklo. Důkazní břemeno prokázání liberačních důvodů nese tak ten, který by byl jinak za porušení právních předpisů odpovědný, tj. obviněný. Celní úřad konstatuje, že v daném případě obviněný svým jednáním zcela jednoznačně porušil povinnosti stanovené mu zákonem o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018 a celní úřad v průběhu řízení neshledal podmínky nebo okolnosti pro uplatnění liberačního ustanovení § 21 zákona o přestupcích ve spojení s ustanovením § 23 zákona o přestupcích nebo případně pro zproštění odpovědnosti obviněného za přestupek.

Podle ustanovení § 37 zákona o přestupcích se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k tomu, že o některém z více přestupků, které byly spáchány jedním skutkem nebo více skutky, nebylo rozhodnuto ve společném řízení, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem, u právnické nebo podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti.

Celní úřad se také zabýval časovou působností právního předpisu dopadajícího na „*trestnost*“ nedovoleného jednání obviněného z přestupku v době spáchání přestupku. Co se týče posouzení trestnosti přestupku, odpovědnosti obviněného za přestupek, a s tím souvisejícího uložení správního trestu, celní úřad vycházel z ustanovení § 2 odst. 1 zákona o přestupcích, který stanoví, že odpovědnost za přestupek se posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější, z ustanovení § 2 odst. 5. zákona o přestupcích, který stanoví, že při pozdějších změnách zákona, který je účinný při dokončení jednání, kterým je přestupek spáchán, se použije zákona nejmírnějšího a ustanovení čl. 40 odst. 6 Usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění změny provedené ústavním zákonem č. 162/1998 Sb., podle něhož se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. Vzhledem k tomu, že zákon o hazardních hrách byl v době po spáchání přestupku již několikrát novelizován, a to zákonem č. 251/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o elektronické identifikaci (účinnost ode dne 1. 7. 2018) zákonem č. 111/2019 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů (účinnost ode dne 24. 4. 2019) a zákonem č. 364/2019 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů (účinnost ode dne 1. 1. 2020), zabýval se celní úřad otázkou, zda může být nová právní úprava pro obviněného příznivější. Tak tomu ovšem v posuzovaném případě není, neboť všechny novely přináší pouze dílčí změny, které se na projednávaný přestupek nevztahují. Vzhledem k tomu, že pozdější znění zákona o hazardních hrách není pro obviněného příznivější, posoudil celní úřad odpovědnost obviněného a rozhodl o uložení pokuty podle zákona účinného v době spáchání přestupku, tj. zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018.

Při stanovení druhu a výše správního trestu celní úřad vycházel zejména z obecného požadavku společnosti, aby byly dodržovány platné a účinné právní předpisy upravující oblast hazardních her,

a také z právem chráněného zájmu, kterým je v daném případě zejména zájem státu na tom, aby na daňovém území České republiky docházelo k efektivnímu výběru daní, zajištění řádného provozování hazardních her, ochrana sázejících a jejich okolí a v neposlední řadě zajištění opatření k předcházení a potírání sociálně patologických jevů spojených s provozováním hazardních her. Širokou a odbornou veřejností jsou hazardní hry vnímány jako jev postavený na okraj současné společnosti, se kterým je spojena celá řada negativních skutečností, a proto tato oblast vyžaduje veřejnoprávní regulaci, jejímž cílem je mj. účinná regulace rizikových her, tedy takových, mezi něž patří především hraní na technických zařízeních (ať již mají podobu klasických elektromechanických výherních zařízení nebo interaktivních výherních terminálů). Zákonodárce v důvodové zprávě k zákonu o hazardních hrách mj. uvádí cit. „*Oblast hazardních her je z řady obecně známých důvodů, potvrzených množstvím odborných studií, oblastí velmi rizikovou. Prvořadým cílem návrhu zákona je daleko výrazněji než doposud tato rizika minimalizovat. Zkušenosti České republiky ukazují, že jedním z účinných způsobů, jak tato rizika snížit, je požadovat od provozovatelů hazardních her vysokou míru stability a transparentnosti. Jedním z důležitých prostředků pro dosažení této stability a transparentnosti je zakotvení specifických požadavků na organizaci provozovatele hazardních her (...)* U všech druhů hazardních her je nutné získat k jejich provozování základní povolení, jež vydává Ministerstvo financí. K provozování živé hry (hry v kasinu), technické hry a binga bude po vydání základního povolení nutné získat ještě povolení k umístění herního prostoru, resp. dané hazardní hry, které vydává obecní úřad obce, v jehož územním obvodu má být hazardní hra provozována. (...) Provozování hazardní hry představuje specifický druh podnikání, a to především s ohledem na zvláštní povahu hazardních her, která s sebou nese negativní důsledky pro společnost. (...) Stejně tak je za provozování hazardní hry označováno a považováno i provozování v rozporu s tímto zákonem či jinou právní úpravou (např. bez povolení). Pojem "provozování hazardní hry" zahrnuje nejen vlastní přímou realizaci hazardní hry, ale i další činnosti, které jsou spojeny s tím, aby k přímé realizaci hazardní hry došlo, resp. neodmyslitelně s realizací souvisí. (...) Hazardní hry výslovně upravené novou právní úpravou je však možné provozovat pouze na základě povolení nebo ohlášení podle podmínek stanovených tímto zákonem. Jak již bylo zmiňováno výše, širokou a odbornou veřejností jsou hazardní hry vnímány jako jev postavený na okraj současné společnosti, se kterým je spojena celá řada negativních skutečností, a proto tato oblast vyžaduje veřejnoprávní regulaci. (...) Podmínkou provozování hazardní hry prostřednictvím technického zařízení zůstává povinnost provozovat technické zařízení pouze v herním prostoru, a to s ohledem na vyšší škodlivost technických her, čímž bude zajištěna dostatečná kontrola a jiná ochranná opatření. Povinnosti stanovené zákonem o hazardních hrách tedy odráží mj. zejména zájem státu na řádném provozování hazardních her s cílem zajistit vysokou ochranu spotřebitelů, a to především s ohledem na vysoký a častý výskyt patologického hráčství a zajistit efektivní kontrolu plnění daňové povinnosti (zaplacení daně z hazardních her) s cílem zamezit daňovým únikům. Následkem protiprávního jednání obviněného je tedy skutečnost, že byla ohrožena ochrana spotřebitelů a efektivní kontrola plnění daňové povinnosti ze strany obviněného. Současně celní úřad také přihlédl k významu a rozsahu následku přestupku, ke způsobu a okolnostem jeho spáchání a osobě pachatele přestupku tak, jak je uvedeno níže.

Jednání obviněného lze obecně hodnotit jako velmi závažné a vysoce společensky škodlivé, protože porušuje jedny ze základních principů sledovaných zákonem o hazardních hrách, kterými jsou, jak již bylo uvedeno výše, zájem státu zajistit řádné provozování hazardních her, efektivní ochranu spotřebitelů a osob mladších 18 let před negativními dopady hraní hazardních her a efektivní kontrolu splnění daňové povinnosti, kdy obviněný svým protiprávním jednáním tyto zájmy státu porušil.

Ke způsobu spáchání celní úřad uvádí, že protiprávnost v tomto případě spočívala v provozování hazardní hry, ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle zákona o hazardních hrách, přičemž zákonodárce vyjádřil vysokou typovou závažnost předmětného přestupku rozpětím zákonné sazby pro uložení pokuty, kterou lze dle zákona o hazardních hrách, ve znění do 30. 6. 2018 (a stejně tak i dle zákona o hazardních hrách) za tento přestupek uložit, tj. pokutu do 50.000.000 Kč. Zákonodárce v důvodové zprávě k věci mj. uvádí cit. „*V případě (...) právnických osob a podnikajících fyzických osob přináší zákon rozšíření skutkových podstat, na základě kterých bude možné postihnout nejen provozovatele disponující povolením, kteří porušují zákonné povinnosti, ale i právnícké osoby a podnikající fyzické osoby, které provozují nepovolené nebo neohlášené hazardní hry. (...) Nejvyšší pokutu (do 50 000 000 Kč) návrh zákona umožňuje uložit za činnosti, jež jsou v porovnání*

s účelem a smyslem nové právní úpravy nejzávažnějším porušením stanovených norem, a to umožní-li provozovatel účast na hazardní hře osobě mladší 18 let či hazardní hru provozuje bez řádného povolení či ohlášení. Tato dvě jednání jsou v rámci nové právní úpravy vnímány jako naprosto zásadní porušení, neboť účelem a smyslem nové právní úpravy není jen zajištění řádného provozování hazardních her...“.

Celní úřad při svém rozhodování v rámci hodnocení závažnosti protiprávního jednání obviněného přihlédl k období, po které byla hazardní hra bez řádného povolení provozována, které nelze označit za nepatrné. Na druhou stranu však také přihlédl ke skutečnosti, že obviněný je osobou, která se podle jemu dostupných evidencí žádného přestupku, o kterém by dle věcné příslušnosti rozhodovala Celní správa České republiky, dosud nedopustila, přičemž však je nutné zároveň konstatovat, že posuzované protiprávní jednání vykazuje vysokou míru společenské škodlivosti. Celní úřad přihlédl také k celkové situaci obviněného, kdy lze konstatovat, že tento je drobným podnikatelem (viz Doporučení komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků - Úřední věstník EU, L 124 ze dne 20. 5. 2003, str. 36-40) a dle počtu zaměstnanců je zařazen do velikostní kategorie 1 – 5 zaměstnanců (dostupné na www.czso.cz). Celní úřad dále přihlédl k tomu, že při kontrole nebylo zjištěno, že by obviněný umožňoval účast na hazardní hře osobě mladší 18 let. Výše uvedené skutečnosti jsou pro celní úřad důvodem, pro který se přiklonil k uložení pokuty při spodní hranici zákonného rozmezí.

Celní úřad posoudil také výši správního trestu pokuty v souvislosti s otázkou likvidačního charakteru správního trestu na obviněného. Nejvyšší správní soud v usnesení č.j. 1 As 9/2008–133 modifikoval definici likvidační pokuty jako „*sankci, která je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží.*“ Dle ustálené judikatury platí, že při zjišťování osobních a majetkových poměrů obviněného, vychází celní úřad z údajů doložených samotným obviněným, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení nebo z údajů, které si celní úřad opatří z vlastní činnosti. Pokud takto nelze získat přesné informace, je celní úřad oprávněn stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem (k tomu srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č.j. 1 As 9/2008-133). Při posuzování majetkových poměrů obviněného celní úřad mj. zjistil, že je vlastníkem [REDAKCE] nezatíženého zástavním právem, který byl poprvé registrován [REDAKCE]. Náhledem na internetové stránky www.sauto.cz a www.aaaauto.cz bylo zjištěno, že hodnota tohoto motorového vozidla (stejněho ročníku) se době vydání předmětného rozhodnutí pohybuje od 350.000 Kč výše. Tedy již jen hodnota tohoto motorového vozidla výrazně převyšuje plnou výši uloženého správního trestu pokuty. Celní úřad konstatuje, že z obsahu spisového materiálu a ani z údajů, které si celní úřad opatřil vlastní činností, nikterak nevyplývá, že by majetkové poměry obviněného byly takového rázu, kdy by bylo v daném případě možné správní trest pokuty uložený při spodní hranici zákonného rozmezí označit za likvidační.

Správní trest za protiprávní jednání nesmí být ani příliš přísný, ale ani příliš mírný. Nebyla-li by pokuta vnímána jako citelná újma, pak by mohla nastat i situace, kdy by bylo pro někoho vhodnější svých zákonných povinností nedbat, když by za jejich porušení hrozila pouze pokuta v nízké či zanedbatelné výši. Taková pokuta by již neplnila účel individuální, ale ani generální prevence (viz např. rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 10 Ca 250/2003 – 48 ze dne 16. 11. 2004 cit. „*preventivní úloha postihu nespočívá jen v účinku vůči žalobci. Postih musí mít sílu odradit od nezákonného postupu i jiné nositele stejných zákonných povinností; tento účinek pak může vyvolat jen postih odpovídající významu chráněného zájmu, včas a věcně správně vyvozený. Jde-li o finanční postih, musí být znatelný v majetkové sféře delikventa, tedy být nikoli pro něho zanedbatelný, a nutně tak musí v sobě obsahovat i represivní složku. V opačném případě by totiž postih delikventa smysl postrádal.*“ nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012-351, jež v této souvislosti uvádí: „*Má-li stanovení přiměřené výše pokuty vést k dosažení účelu trestu z hlediska individuální i generální prevence, musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele. Pokud se pachatel dostal do závažných finančních problémů ještě před uložením pokuty v důsledku jiných okolností (ať již*

zaviněných nebo nezaviněných), je zřejmé, že bude pokutu pociťovat citelněji než subjekt, který není zatížen dluhy. Důsledkem předlužení pachatele však nemůže být automatická imunita vůči sankcím ukládaným v oblasti veřejného práva. Opačný závěr by zcela popřel účel trestu a narušil efektivitu prosazování práva hospodářské soutěže. Mohl by vést dokonce k absurdním důsledkům, kdy předlužený subjekt by se fakticky mohl chovat se na trhu libovolně a mohl by beztrestně páchat jakoukoliv protiprávní činnost, včetně té nejzávažnější. Takový závěr je třeba odmítnout.“) Správní trest pokuty uložený ve výroku tohoto rozhodnutí má silný výchovný i preventivní účinek s cílem zajistit řádné plnění povinností daných zákonem o hazardních hrách. Z výše uvedených důvodů se celní úřad rozhodl uložit správní trest pokuty ve výši 50.000 Kč, který je silným a citelným zásahem do majetkové sféry obviněného, nikoli však zásahem vzhledem ke svému účelu nepřiměřeným (uvedené podporuje také např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 6 A 96/2000, kde je mj. uvedeno cit. „...za „zjevně nepřiměřenou“ nejspíše nebude možno považovat pokutu uloženou ve 4% zákonného rozpětí...“), přičemž její výši považuje za dostatečnou, odrážející závažnost a intenzitu skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů a rozsah následků, které porušení právní povinnosti v konkrétním případě způsobilo, a který bude současně působit na obviněného individuálně preventivně tak, aby se již protiprávního jednání v budoucnu vyvaroval.

Nad rámec uvedeného celní úřad dále doplňuje, že pokud obviněný nyní nedisponuje dostatečnými prostředky k uhrazení pokuty, má dle § 156 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, při splnění stanovených podmínek, možnost požádat celní úřad o posečkání úhrady pokuty, popřípadě rozložení její úhrady na splátky a tímto způsobem eliminovat případné negativní následky uloženého správního trestu.

Celní úřad k výroku II. dále uvádí, že podle ustanovení § 53 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích nebylo-li uloženo propadnutí věci uvedené v § 48 odst. 1 zákona o přestupcích, lze rozhodnout, že se taková věc zabírá, jestliže nenáleží pachateli nebo mu nenáleží zcela a jestliže to vyžaduje bezpečnost osob nebo majetku anebo jiný obdobný obecný zájem. Celní úřad má za bezpochyby prokázáno, že se v daném případě jednalo o nepovolené technické zařízení technické hry a ostatní věci, prostřednictvím kterého byla provozována hazardní hra, ke které nebylo uděleno povolení ve vlastnictví neznámé osoby a jejich zabrání vzhledem k výše uvedeným skutečnostem jednoznačně vyžaduje obecný zájem, tj. znemožnění jeho dalšího provozu z důvodů efektivní ochrany spotřebitelů před negativními dopady hraní hazardních her a efektivní kontroly splnění daňové povinnosti, a proto uložil v souladu s výše uvedenými ustanoveními zákona o přestupcích spolu se správním trestem pokuty také ochranné opatření zabránění technického zařízení a ostatních věcí specifikovaných ve výroku tohoto rozhodnutí. Vlastníkem zabraněného technického zařízení a ostatních věcí se dle ustanovení § 53 odst. 3 zákona o přestupcích stává stát, přičemž dle ustanovení § 127 odst. 3 zákona o hazardních hrách (stejně tak ustanovení § 127 odst. 3 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2018) se pachateli přestupku, kterému bylo uloženo propadnutí věci, nebo osobě, u které byly zabraněny věci zajištěny, uloží povinnost nahradit státu náklady spojené s jejich správou a zničením. Tato povinnost bude celním úřadem uložena samostatným rozhodnutím.

Po důkladném prozkoumání a zhodnocení zjištěných skutečností, shromážděných listin a důkazů vedených ve správním spisu pod sp. zn. 34241/2018-590000-12 dospěl celní úřad k závěru, že stav věci je spolehlivě zjištěn, důkazy jsou průkazné, úplné, správné a bez pochybností, a proto v souladu se základními pravidly řízení o přestupku rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o přestupcích uloží správní orgán obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou (§ 6 odst. 1 Vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů).

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí může obviněný v souladu s ustanovením § 81 správního řádu ve spojení s ustanovením § 96 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích podat u Celního úřadu pro Pardubický kraj

odvolání, a to podle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu do 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. O odvolání rozhoduje Generální ředitelství cel, pokud o něm nerozhodne Celní úřad pro Pardubický kraj s použitím ustanovení § 87 správního řádu. Podle ustanovení § 97 odst. 2 zákona o přestupcích má včasné a přípustné odvolání odkladný účinek.

Proti tomuto rozhodnutí může vlastník věci uvedený ve výroku II. v souladu s ustanovením § 81 správního řádu ve spojení s ustanovením § 96 odst. 2 zákona o přestupcích podat u Celního úřadu pro Pardubický kraj odvolání pouze proti výroku II. o zabrání věci, a to podle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu do 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. O odvolání rozhoduje Generální ředitelství cel, pokud o něm nerozhodne Celní úřad pro Pardubický kraj s použitím ustanovení § 87 správního řádu. Podle ustanovení § 97 odst. 2 zákona o přestupcích má včasné a přípustné odvolání odkladný účinek.

otisk
úředního razítka

plk. JUDr. Renata Dernerová
vedoucí odboru 1 Právního
a zástupce ředitele celního úřadu
Celní úřad pro Pardubický kraj